

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 70

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

19 marca 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

REZOLUCJE

Rada

2010/C 70/01

Rezolucja Rady z dnia 26 lutego 2010 r. w sprawie wzoru umowy o powołaniu wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego (JIT) 1

OPINIE

Europejski Inspektor Ochrony Danych

2010/C 70/02

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego agencję do spraw zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz na temat wniosku w sprawie decyzji Rady powierzającej agencji ustanowionej na mocy rozporządzenia XX zadania dotyczące zarządzania operacyjnego systemami SIS II i VIS w zastosowaniu tytułu VI Traktatu UE 13

PL

 Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisji Europejskiej

2010/C 70/03   Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie zgłasza zastrzeżeń ⁽¹⁾ 21

2010/C 70/04   Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5732 – Hewlett-Packard/3COM) ⁽¹⁾ 26

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisji Europejskiej

2010/C 70/05   Kursy walutowe euro 27

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisji Europejskiej

2010/C 70/06   Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych 28

2010/C 70/07   Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych 29

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

REZOLUCJA RADY

z dnia 26 lutego 2010 r.

w sprawie wzoru umowy o powołaniu wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego (JIT)

(2010/C 70/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

UWZGLĘDNIAJĄC art. 13 Konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 29 maja 2000 r.⁽¹⁾ (zwanej dalej „konwencją”) oraz decyzję ramową Rady z dnia 13 czerwca 2002 r.⁽²⁾ w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych (zwaną dalej „decyzją ramową”);

UWZGLĘDNIAJĄC zalecenie Rady w sprawie wzoru umowy o powołaniu JIT⁽³⁾, zatwierdzone w 2003 roku, aby wesprzeć ekspertów w początkowym wdrażaniu wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych,

MAJĄC NA UWADZE fakt, że wówczas niemożliwe było opieranie wzoru umowy na najlepszych praktykach wynikających z rzeczywistych doświadczeń ze względu na ograniczoną liczbę funkcjonujących w tym czasie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, choć stał się on podstawą późniejszych umów o JIT,

ŚWIADOMA, że od 2003 roku powołano znaczną liczbę wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych i że obecnie istnieje o wiele większa gotowość do ich powoływania niż kilka lat temu,

MAJĄC NA UWADZE, że taki wzór umowy powinien być szczególnie, ale również elastyczny, aby zagwarantować właściwym organom możliwość dostosowania go do szczególnych okoliczności każdego przypadku,

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 20.6.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 121 z 23.5.2003, s. 1.

PRZEKONANA, że profesjonaliści potrzebują uaktualnionego wzoru opartego na najlepszych praktykach przy powoływaniu wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych,

MAJĄC NA UWADZE wnioski sieci ekspertów JIT powołanej w 2005 roku⁽⁴⁾, w szczególności konkluzje wypracowane na jej trzecim, czwartym i piątym posiedzeniu, które miały miejsce w listopadzie 2007 roku⁽⁵⁾, grudniu 2008 roku⁽⁶⁾ i grudniu 2009 roku⁽⁷⁾, jak również najlepsze praktyki i doświadczenia Eurojustu i Europolu,

MAJĄC NA UWADZE, że odkąd rozwinięto praktyki w powoływaniu i działaniu wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych – z odpowiednim uwzględnieniem problemów i trudności dotychczas napotkanych – uznano za konieczne, by zastąpić wzór umowy opracowany na podstawie zalecenia Rady z 2003 roku wzorem uaktualnionym,

UWZGLĘDNIAJĄC fakt, że potrzeba ta została również wyrażona w programie sztokholmskim, w którego pkt 4.3.1 stwierdzono, że należy uaktualnić wzór umowy o powołaniu wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych,

UWZGLĘDNIAJĄC fakt, że głównym celem JIT jest uzyskanie informacji i dowodów dotyczących dochodzenia w sprawie przestępstwa, do którego celów JIT został powołany,

⁽⁴⁾ Dok. 11037/05 Crimorg 67 Enfopol 88.

⁽⁵⁾ Dok. 5526/08 Crimorg 14 Enfopol 13 Eurojust 7 Copen 10.

⁽⁶⁾ Dok. 17512/08 Crimorg 217 Enfopol 265 Eurojust 118 Copen 262.

⁽⁷⁾ Dok. 17161/09 Crimorg 180 Eurojust 73 Enfopol 310 EJM 39 Copen 243 Enfocustom 137.

ZACHĘCA właściwe organy państw członkowskich, które pragną powołać wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy zgodnie z decyzją ramową i konwencją wraz z odnośnymi organami z innych państw członkowskich, by posługiwały się, w odpowiednich przypadkach, wzorem umowy przedstawionym w załączniku do niniejszej rezolucji w celu uzgodnienia sposobu funkcjonowania wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lutego 2010 r.

W imieniu Rady
F. CAAMAÑO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIKA

WZÓR UMOWY O POWOŁANIU WSPÓLNEGO ZESPOŁU DOCHODZENIOWO-ŚLEDZCZEGO

Zgodnie z art. 13 Konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 29 maja 2000 r. ⁽¹⁾ (zwanej dalej „konwencją”) oraz decyzją ramową Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych ⁽²⁾ (zwaną dalej „decyzją ramową”)

1. Strony umowy

Następujące strony zawarły umowę o powołaniu wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego (zwanego dalej „JIT”):

1. (Nazwa pierwszej właściwej agencji/właściwego organu państwa członkowskiego jako strony umowy)

oraz

2. (Nazwa drugiej właściwej agencji/właściwego organu państwa członkowskiego jako strony umowy)

3. (Nazwa ostatniej właściwej agencji/właściwego organu państwa członkowskiego jako strony umowy)

Strony umowy mogą zdecydować za wspólnym porozumieniem o zaproszeniu agencji/organu innych państw członkowskich do przystąpienia do tej umowy. Ewentualne porozumienia z państwami trzecimi, organami właściwymi ze względu na postanowienia przyjęte w ramach Traktatów i z organami międzynarodowymi uczestniczącymi w działaniach JIT – zob. dodatek I.

2. Cel JIT

Umowa obejmuje powołanie JIT w następującym celu:

Opis konkretnego celu JIT. Powinien on zawierać okoliczności przestępstwa lub przestępstw, w których sprawie prowadzone jest dochodzenie/śledztwo (data, miejsce i rodzaj przestępstwa).

Strony mogą zmienić definicję konkretnego celu JIT za wspólnym porozumieniem.

3. Podejście

Strony umowy uzgadniają plan działania operacyjnego przedstawiający sposób, w jaki mają zostać osiągnięte cele JIT ⁽³⁾.

4. Okres objęty umową

Zgodnie z art. 13 ust. 1 konwencji i art. 1 ust. 1 decyzji ramowej wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze są powoływane na czas określony. Zgodnie z niniejszą umową przedmiotowy JIT może działać przez następujący okres:

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 20.6.2002, s. 1.

⁽³⁾ W świetle odpowiednich przepisów krajowych i nakładanych przez nie obowiązków informacyjnych, plan działania operacyjnego można włączyć do umowy o JIT w charakterze załącznika lub może on być traktowany jako oddzielny dokument poufny. We wszystkich przypadkach właściwe organy, które podpisują umowę, są świadome treści planu działania operacyjnego. Plan działania operacyjnego musi być dokumentem elastycznym, zawierającym praktyczne ustalenia w sprawie wspólnej strategii oraz sposobu realizacji celów JIT przedstawionych w art. 2, w tym praktyczne ustalenia nie ujęte w inny sposób w tej umowie. Lista kontrolna dotycząca punktów związanych z ewentualną treścią planu działania operacyjnego jest przedstawiona w dodatku IV do niniejszego wzoru umowy.

od

[podać datę]

do

[podać datę]

Data wygaśnięcia określona w niniejszej umowie może zostać przesunięta za zgodą stron w formie przewidzianej w dodatku II do niniejszego wzoru umowy.

5. Państwo członkowskie (państwa członkowskie), w którym (-ch) będzie działać JIT

JIT będzie działać w państwie członkowskim (państwach członkowskich) określonym(-ch) poniżej:

[Określić państwo lub państwa członkowskie, w których ma działać JIT]

Zgodnie z art. 13 ust. 3 lit. b) konwencji i art. 1 ust. 3 lit. b) decyzji ramowej zespół prowadzi działania zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym działa w danym okresie. Jeśli JIT przeniesie swoją bazę operacyjną do innego państwa członkowskiego, obowiązywać będzie prawo tego państwa członkowskiego.

6. Szef(owie) JIT ⁽¹⁾

Strony wyznaczyły następującą osobę, która będzie przedstawicielem właściwych organów w państwie członkowskim (państwach członkowskich), w których działa zespół, na szefa JIT; pod jego kierownictwem członkowie JIT muszą wykonywać swoje zadania w państwie członkowskim, do którego on należy:

Państwo członkowskie	Oddelegowany z (nazwa organu)	Imię i nazwisko	Stopień i przynależność (wymiar sprawiedliwości, policja lub inny właściwy organ)
—	—	—	—
—	—	—	—

Jeśli którakolwiek z wyżej wymienionych osób nie będzie mogła pełnić swoich obowiązków, w dodatku do niniejszej umowy za zgodą stron niezwłocznie wyznacza się zastępcę. W pilnych przypadkach wystarczające jest przesłanie przez strony JIT listownego powiadomienia o zastępstwie. Takie powiadomienia są następnie potwierdzane w dodatku do umowy.

7. Członkowie JIT

Oprócz osób, o których mowa w art. 6, następujące osoby ⁽²⁾ są członkami JIT:

Państwo członkowskie	Oddelegowany z (nazwa organu)	Nazwisko/numer identyfikacyjny ⁽¹⁾	Stopień i przynależność (wymiar sprawiedliwości, policja lub inny właściwy organ)	Rola
—	—	—	—	—
—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Gdy istnieją słuszne podstawy, by chronić tożsamość co najmniej jednego członka JIT, np. w przypadku tajnych dochodzeń lub w przypadkach terroryzmu wymagających maksymalnego bezpieczeństwa, osobom tym należy przypisać numery identyfikacyjne, jeżeli jest to zgodne z prawodawstwem krajowym państwa członkowskiego będącego stroną umowy. Przypisane numery muszą być zawarte w poufnym dokumencie. Jeśli nie będzie możliwe przypisanie numeru identyfikacyjnego, można uzgodnić, by tożsamość członków przedstawić w dokumencie poufnym załączonym do niniejszej umowy i udostępnionym stronom tejże umowy.

Jeśli którakolwiek z wyżej wymienionych osób nie będzie mogła pełnić swoich obowiązków, niezwłocznie wyznacza się zastępcę w dodatku do niniejszej umowy lub za pośrednictwem pisemnego powiadomienia wysłanego przez właściwego szefa JIT.

⁽¹⁾ Zastosowanie ma art. 1 ust. 3 lit. a) decyzji ramowej, tj. szef zespołu jest przedstawicielem właściwego organu uczestniczącego w dochodzeniach w sprawach karnych państwa członkowskiego, w którym działa zespół.

⁽²⁾ W skład JIT mogą wchodzić przedstawiciele wymiaru sprawiedliwości, policji lub innych właściwych organów pełniących funkcje dochodzeniowo-śledcze.

W tym punkcie można uwzględnić członków Eurojustu, jeśli działają jako właściwe władze krajowe, o których mowa w art. 9f decyzji Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiającej Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością. Są to krajowi członkowie Eurojustu, ich zastępcy i asystenci, jak również inne osoby, które zgodnie ze swoim prawodawstwem krajowym są również członkami biura krajowego tj. są oddelegowanymi ekspertami krajowymi.

Przedmiotowe organy policyjne mogą obejmować również członków krajowych jednostek Europolu z państw członkowskich. Te krajowe jednostki mają siedzibę w państwach członkowskich i są krajowymi organami policji. Nawet oficerowie łącznikowi państw członkowskich w Europolu zachowują w zasadzie swoje zdolności do działania w charakterze krajowych organów policji.

8. Osoby uczestniczące w JIT

Postanowienia dotyczące osób uczestniczących⁽¹⁾ w JIT są przedstawione w odpowiednim dodatku do niniejszej umowy.

9. Dowody

Strony powierzają szefowi lub członkowi (członkom) JIT zadanie polegające na doradzaniu w zakresie uzyskiwania dowodów. Ich rola obejmuje udzielanie wskazówek członkom JIT co do aspektów i procedur uwzględnianych w trakcie gromadzenia dowodów. W tym miejscu należy wskazać osobę (osoby) pełniącą(-e) tę funkcję.

W planie działania operacyjnego strony mogą informować się o składaniu zeznań przez członków JIT.

10. Ogólne warunki umowy

Ogólnie rzecz ujmując, warunki zawarte w art. 13 konwencji i decyzji ramowej obowiązują w zakresie, w jakim są realizowane przez każde państwo członkowskie, w którym działa JIT.

11. Zmiany do umowy

Zmiany do niniejszej umowy, obejmujące m.in. następujące elementy:

- a) włączenie nowych członków do JIT;
- b) zmiany celu, o którym mowa w art. 2 niniejszej umowy;
- c) dodatkowe elementy lub zmiany do obecnych artykułów.

są wprowadzane w formie przewidzianej w dodatku III do niniejszego wzoru umowy, są podpisywane przez strony i są załączane do pierwotnej wersji.

12. Ocena wewnętrzna

Przynajmniej co pół roku szefowie JIT dokonują przeglądu osiągniętych postępów w zakresie celu ogólnego JIT oraz określają i rozwiązują wszelkie wykryte w ten sposób problemy.

Po zakończeniu działania JIT strony mogą w odpowiednich przypadkach zorganizować posiedzenie, by ocenić wyniki JIT.

JIT może sporządzić sprawozdanie z operacji, w którym można przedstawić sposób, w jaki zrealizowano plan działania operacyjnego i osiągnięte wyniki.

13. Konkretnie ustalenia dotyczące umowy (aby umowa nie była zbyt zawiła, niektóre lub wszystkie kwestie, o których mowa w pkt. 13.1–13.11 można umieścić w planie działania operacyjnego)

Następujące specjalne ustalenia mogą mieć zastosowanie do niniejszej umowy (należy zauważyć, że niektóre z tych aspektów są również uregulowane w konwencji i w decyzji ramowej):

(Do wprowadzenia, o ile ma zastosowanie. Celem następujących podrozdziałów jest uwypuklenie ewentualnych dziedzin, które wymagają szczegółowego opisanie).

- 13.1. Zasady, na których podstawie można wykluczyć oddelegowanych członków JIT po podjęciu środków dochodzeniowo-śledczych
- 13.2. Określone warunki, na których oddelegowani członkowie mogą prowadzić dochodzenia na terytorium państwa członkowskiego, w którym prowadzona jest operacja
- 13.3. Określone warunki, na których oddelegowany członek JIT może zwrócić się do swoich organów krajowych, by podjęły środki, o które poprosił zespół, bez przedstawiania pisma z wnioskiem

⁽¹⁾ Osoby uczestniczące w JIT są wyznaczane przez państwa trzecie, Eurojust, Europol, Komisję (OLAF), organy właściwe ze względu na postanowienia przyjęte w ramach Traktatów oraz organizacje międzynarodowe uczestniczące w działaniach JIT, będące stronami umowy przewidzianej w dodatku I do niniejszego wzoru umowy.

- 13.4. Warunki, na których oddelegowani członkowie mogą wymieniać się informacjami uzyskanymi od delegujących organów
- 13.5. Postanowienia dotyczące mediów, w szczególności konieczność konsultowania się przed przedstawianiem komunikatów prasowych i oficjalnych not informacyjnych.
- 13.6. Postanowienia dotyczące poufności niniejszej umowy
- 13.7. Należy określić język używany do łączności
- 13.8. Określone postanowienia dotyczące wydatków:
  - 13.8.1. Postanowienia dotyczące ubezpieczenia oddelegowanych członków JIT;
  - 13.8.2. Postanowienia dotyczące wydatków na tłumaczenia pisemne i ustne, zakładanie podsłuchu itd.
  - 13.8.3. Postanowienia dotyczące tłumaczenia np. otrzymanych dokumentów na język innych członków JIT, jak również na oficjalny język używany do łączności (jeśli jest on inny) ponieważ może to pociągnąć za sobą znaczne (niepotrzebne) wydatki;
  - 13.8.4. Postanowienia dotyczące wydatków lub przychodów wynikających z zajętych aktywów.
- 13.9. Można przedstawić warunki udzielania niezbędnej pomocy w ramach konwencji oraz innych porozumień
- 13.10. Określone zasady ochrony danych
- 13.10.bis Poufność i wykorzystanie już istniejących informacji lub informacji uzyskanych w trakcie działania JIT
- 13.11. Warunki posiadania broni lub posługiwania się nią przez oddelegowanych członków

Sporządzono w (miejsce podpisania), (data)

(Podpisy wszystkich stron)

Dodatek I

DO WZORU UMOWY O POWOŁANIU WSPÓLNEGO ZESPOŁU DOCHODZENIOWO-ŚLED CZEGO

Osoby uczestniczące w JIT

Porozumienie z Europolem/Eurojustem/Komisją (OLAF), organami właściwymi ze względu na postanowienia przyjęte w ramach Traktatów, innymi organami międzynarodowymi lub państwami trzecimi

1. Strony porozumienia

Nazwa pierwszej strony umowy, która nie jest państwem członkowskim

Nazwa ostatniej strony umowy, która nie jest państwem członkowskim (o ile stron jest więcej niż jedna)

oraz

Nazwa pierwszej właściwej agencji/właściwego organu państwa członkowskiego jako strony umowy

oraz

Nazwa drugiej właściwej agencji/właściwego organu państwa członkowskiego jako strony umowy

(... oraz ...)

uzgodniły, że następujące osoby z (nazwy stron umowy, które nie są państwami członkowskimi) będą uczestniczyć we wspólnym zespole dochodzeniowo-śledczym, powołanym umową z dnia... (data i miejsce umowy, do której załączony jest niniejszy dodatek).

2. Osoby uczestniczące w JIT

W JIT będą uczestniczyć następujące osoby:

Państwo/Organizacja	Oddelegowany z (nazwa agencji/organu)	Imię i nazwisko	Stopień i przynależność	Rola
—	—	—	—	—
—	—	—	—	—

Państwo członkowskie... postanowiło, że jego krajowi członkowie Eurojustu będą uczestniczyć we wspólnym zespole dochodzeniowo-śledczym jako właściwy organ krajowy ⁽¹⁾.

Jeśli którakolwiek z wyżej wymienionych osób nie będzie mogła pełnić swoich obowiązków, wyznacza się zastępcę w dodatku do niniejszej umowy. W pilnych przypadkach wystarczy jeśli strona prześle listowne powiadomienie o zastępstwie. Takie powiadomienia są następnie potwierdzane w dodatku do umowy.

⁽¹⁾ Skreślić ten ustęp, jeśli nie ma zastosowania.

3. Konkretnie ustalenia

Uczestnictwo wyżej wymienionych osób będzie podlegało następującym zasadom i będzie służyć następującym celom:

3.1. Pierwsza strona umowy, która nie jest państwem członkowskim

3.1.1. Cel uczestnictwa

3.1.2. Przekazane uprawnienia (ewentualnie)

3.1.3. Postanowienia dotyczące kosztów

3.1.4. Określone postanowienia dotyczące lub umożliwiające osiągnięcie celu uczestnictwa

3.1.5. Inne określone postanowienia lub warunki ⁽¹⁾

3.1.6. Określone zasady ochrony danych.

3.2. Pierwsza strona umowy, która nie jest państwem członkowskim (o ile ma zastosowanie)

3.2.1. ...

4. Konkretnie ustalenia związane z uczestnictwem Europolu ⁽²⁾

4.1. Zasady uczestnictwa

4.1.1. Personel Europolu uczestniczący w JIT pomaga członkom zespołu zgodnie z decyzją o Europolu i zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym działa ten zespół.

4.1.2. Personel Europolu uczestniczący w JIT działa pod kierownictwem szefa (szefów) zespołu określonego(-ych) w pkt (...) umowy i świadczy pomoc konieczną do osiągnięcia celów JIT określonych przez szefa (szefów) zespołu.

4.1.3. Personel Europolu ma prawo nie wykonywać zadań, które uważa za naruszenie obowiązków w rozumieniu decyzji o Europolu. W takim przypadku członek personelu Europolu informuje dyrektora lub jego przedstawiciela. Europol konsultuje się z szefem (szefami) zespołu, aby znaleźć wzajemnie satysfakcjonujące rozwiązanie.

4.1.4. Personel Europolu uczestniczący w JIT nie uczestniczy w działaniach obejmujących zastosowanie jakichkolwiek środków przymusu. Personel uczestniczący z Europolu może jednak pod kierownictwem szefa (szefów) zespołu uczestniczyć w działaniach operacyjnych JIT, aby na miejscu doradzać i pomagać członkom zespołu stosującym środki przymusu, o ile nie ma żadnych ograniczeń prawnych na szczeblu krajowym w miejscu działania zespołu.

4.1.5. Artykuł 11 lit. a) Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej nie ma zastosowania do personelu Europolu uczestniczącego w JIT ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Na przykład odniesienia do podstawowych lub mających zastosowanie ram prawnych itd.

⁽²⁾ Zamieścić wyłącznie gdy Europol uczestniczy w JIT. Zasady te zostały przyjęte przez Radę Zarządzającą Europolu dnia 9 lipca 2009 r. (dok. nr 3710-426r6), zaś wzór porozumienia o JIT został przyjęty przez Radę Zarządzającą Europolu dnia 18 listopada 2009 r. (dok. nr 2610-74r2) zgodnie z wymogami art. 6 ust. 2 decyzji o Europolu. Zaktualizowane informacje można znaleźć na stronie internetowej Europolu: <http://www.europol.europa.eu>

⁽³⁾ Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (wersja skonsolidowana), Dz.U. C 115 z 9.5.2008, s. 266.

4.1.6. Jeżeli chodzi o przestępstwa popełnione przez pracowników Europolu lub przeciwko nim, to podczas działań operacyjnych JIT pracownicy Europolu podlegają prawu krajowemu, które ma zastosowanie od osób o porównywalnych funkcjach, tego państwa członkowskiego, w którym odbywa się operacja.

4.2. Rodzaj pomocy

4.2.1. Uczestniczący personel Europolu będzie – w odpowiedzi na potrzeby lub na prośbę – świadczył pełen zakres usług wspierających Europolu, zgodnie z decyzją Rady o Europolu. Usługi te będą obejmować m.in. analityczne wsparcie operacyjne i strategiczne, w szczególności przy pomocy pliku roboczego do celów analizy (plików roboczych do celów analizy) (nazwa(-y) pliku roboczego (plików roboczych) i powiązanych projektów). W razie potrzeby lub prośby wyrażonej przez szefa(-ów) zespołu Europolu może wspierać JIT, rozmieszczając „mobilne biuro” Europolu lub inny sprzęt techniczny, jeżeli jest on dostępny i zgodny z normami bezpieczeństwa Europolu.

4.2.2. Personel Europolu, uczestniczący w JIT, może wspomagać wszystkie działania, w szczególności przez dostarczenie członkom JIT – w odpowiedzi na potrzebę wyrażoną przez szefa (szefów) zespołu – platformy łączności, wsparcia strategicznego, technicznego i kryminalistycznego oraz taktycznej i operacyjnej wiedzy fachowej i doradztwa.

4.2.3. Europol w granicach swoich ram prawnych ułatwia bezpieczną wymianę informacji między stronami JIT i państwami nieuczestniczącymi i/lub organami UE i organizacjami międzynarodowymi, o ile taka potrzeba zostaje wyrażona przez szefa (szefów) zespołu.

4.3. Dostęp do systemów przetwarzania informacji Europolu

4.3.1. Personel Europolu uczestniczący w JIT ma dostęp do systemów przetwarzania informacji Europolu, o których mowa w art. 10 decyzji o Europolu. Dostęp ten – na czas trwania ich członkostwa w JIT – jest zgodny z przepisami decyzji o Europolu i z mającymi zastosowanie normami bezpieczeństwa i ochrony danych.

4.3.2. Personel Europolu może bezpośrednio współpracować z członkami JIT i dostarczać członkom i oddelegowanym członkom JIT – zgodnie z decyzją o Europolu – informacje pochodzące z któregośkolwiek elementu systemów przetwarzania informacji, o których to systemach jest mowa w art. 10 decyzji o Europolu. Należy przestrzegać warunków i ograniczeń dotyczących korzystania z tych informacji.

4.3.3. Informacje uzyskane przez członka personelu Europolu, w czasie gdy wchodził on w skład JIT, można – za zgodą państwa członkowskiego, które dostarczyło te informacje, oraz na odpowiedzialność tego państwa – włączyć do któregośkolwiek elementu systemów przetwarzania informacji, o których mowa w art. 10 decyzji o Europolu, na warunkach przedstawionych w tej decyzji.

4.4. Koszty i sprzęt

4.4.1. Państwo członkowskie, w którym podejmowane są środki dochodzeniowo-śledcze, odpowiada za zapewnienie sprzętu technicznego (biur, telekomunikacji itd.) koniecznego do wykonania zadań i pokrywa związane z tym koszty. Dane państwo członkowskie zapewnia również łączność biurową i inny sprzęt techniczny konieczny do wymiany (zaszyfrowanych) danych. Koszty ponosi to państwo członkowskie.

4.4.2. Europol pokrywa koszty poniesione w wyniku uczestnictwa personelu Europolu w JIT, w szczególności związane z ubezpieczeniem i wynagrodzeniem personelu, jak również koszty zakwaterowania i podróży. Europol ponosi również koszty związane ze sprzętem specjalistycznym, o którym mowa w pkt 4.1 i 4.2 powyżej.

Data/podpisy ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Podpisy stron porozumienia.

Dodatek II

DO WZORU UMOWY O POWOŁANIU WSPÓLNEGO ZESPOŁU DOCHODZENIOWO-ŚLEDZCZEGO**Umowa o przedłużeniu działania wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego**

Zgodnie z art. 13 ust. 1 Konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 29 maja 2000 r. ⁽¹⁾ oraz art. 1 ust. 1 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych ⁽²⁾:

Strony uzgodniły przedłużenie działania wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego (zwanego dalej „JIT”) powołanego umową z [wprowadzić datę] sporządzoną w [wprowadzić miejsce podpisania], której kopia jest załączona do niniejszej umowy.

Strony uważają, że działanie JIT należy przedłużyć poza okres, na który został on powołany [wprowadzić datę zakończenia okresu], jako że jego cel określony w art. [wprowadzić artykuł dotyczący celu JIT] nie został jeszcze osiągnięty.

Okoliczności wymagające przedłużenia działania JIT zostały dokładnie przeanalizowane przez wszystkie strony. Przedłużenie działania JIT uważa się za konieczne do osiągnięcia celu, w którym ten JIT został powołany.

JIT będzie zatem nadal prowadził działalność do [wprowadzić datę zakończenia nowego okresu]. Powyższy okres może ulec dalszemu przedłużeniu przez strony za porozumieniem.

Data/podpis

_____

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 20.6.2002, s. 1.

Dodatek III

**DO WZORU UMOWY O POWOŁANIU WSPÓLNEGO ZESPOŁU DOCHODZENIOWO-ŚLEDZEGO
sugerowane brzmienie zmian innych niż okres, na który powołano JIT**

Zgodnie z art. 13 ust. 1 Konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 29 maja 2000 r.⁽¹⁾ oraz art. 1 ust. 1 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych⁽²⁾, na których mocy powołano wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy:

Strony uzgodniły, że zmienia pisemną umowę o powołaniu wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego (zwanego dalej „JIT”) z dnia [wprowadzić datę] sporządzoną w [wprowadzić miejsce], której kopia jest załączona do niniejszej umowy.

Sygnatariusze uzgodnili, że powyższą umowę należy zmienić w następujący sposób:

- 1) (Zmiana ...)
- 2) (Zmiana ...)

Okoliczności wymagające zmiany umowy o JIT zostały dokładnie przeanalizowane przez wszystkie strony. Zmianę(-y) do umowy o JIT uważa się za konieczną(-e), by osiągnąć cel, w którym ten JIT został powołany.

Data/podpis

_____

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 20.6.2002, s. 1.

Dodatek IV

Propozycja listy kontrolnej planu działania operacyjnego ⁽¹⁾

Strony mogą odnieść się do następujących punktów:

Wprowadzenie – opisać cel JIT. Tekst wykorzystany w ramach „celu JIT” w umowie o JIT powinien zwykle wystarczyć

Procedura operacyjna – określić prawdopodobne miejsce(-a) działań JIT, opisać sposób zarządzania JIT i prowadzone dochodzenia, uwzględniając prawodawstwo krajowe, wytyczne i procedury

Rola członków i/lub osób uczestniczących w JIT – określić i opisać różne role i zadania operacyjne każdego członka i/lub osoby uczestniczącej w JIT (Sztab Wojskowy UE, Europol, Eurojust, OLAF) o ile nie zostało to jeszcze opisane w porozumieniu JIT

Specjalne lub konkretne środki, które należy wdrożyć – określić i opisać działanie dochodzeniowo-śledcze wymagające specjalnych środków lub procedur np. dzieci będące podejrzаныmi, ofiary, niebezpieczne lub wrogie środowisko pracy

Operacje i uprawnienia dochodzeniowo-śledcze – określić i opisać specjalne techniki operacyjne lub dochodzeniowo-śledcze, które zostaną zastosowane podczas dochodzenia np. obserwacja niejawna, informatorzy, tajni funkcjonariusze, przechwytywanie łączności itd. oraz powiązane prawodawstwo/procedury

Wymiana informacji i łączność – opisać sposób wymiany informacji i procedury łączności oraz określić właściwego partnera lub agencję np. Europol, Eurojust, OLAF, SECI, Interpol; konieczne może okazać się uzgodnienie języka używanego do łączności; rozważyć wykorzystanie bezpiecznych środków łączności Europolu (SIENA) oraz plików roboczych do celów analizy jako sposobów stworzenia bezpiecznego środowiska do przechowywania informacji szczególnie chronionych

Ocena danych wywiadowczych i zadania – opisać proces gromadzenia i opracowywania danych wywiadowczych oraz wszelkie powiązane wytyczne

Dochodzenia finansowe – rozważyć potrzebę śledzenia „śladu pieniężnego”

Gromadzenie dowodów – określić według jurysdykcji wszelkie prawodawstwo, wytyczne, procedury itd., które należy brać pod uwagę, w tym właściwą agencję lub jednostkę, wymóg przetłumaczenia materiałów dowodowych

Ściganie przestępstw – określić właściwy organ w każdym kraju/jurysdykcji i wszelkie wytyczne związane z decyzjami o ściganie przestępstw, w tym rolę Eurojustu w tym procesie

Składanie zeznań – określić prawdopodobieństwo i obowiązujące procedury w każdej jurysdykcji w związku z wymogiem przedstawiania dowodów przez członków JIT

Ujawnianie – opisać zasady i procedury dla wszystkich jurysdykcji, w których prawdopodobnie będzie działać JIT

Posiedzenia operacyjne i strategiczne – określić i opisać posiedzenia, które będą miały miejsce, ich częstotliwość i uczestników

Administracja i logistyka – wszelkie kwestie dotyczące administracji, sprzętu (takie jak wyposażenie biur, pojazdy, sprzęt informatyczny i każdy inny sprzęt techniczny), zasobów, personelu, mediów, kwestii poufności itd. należy zamieścić w tym punkcie:

- tłumaczenia,
- wyposażenie biur,
- pojazdy,
- inny sprzęt techniczny.

⁽¹⁾ Treść planu działania operacyjnego podlega zmianom odzwierciedlającym kwestie praktyczne związane z JIT. Plan działania operacyjnego powinien być spójny z sekcją 13 „Konkretne ustalenia” umowy o JIT. Niektóre elementy sekcji 13 można zamieścić w planie działania operacyjnego.

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego agencję do spraw zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz na temat wniosku w sprawie decyzji Rady powierzającej agencji ustanowionej na mocy rozporządzenia XX zadania dotyczące zarządzania operacyjnego systemami SIS II i VIS w zastosowaniu tytułu VI Traktatu UE

(2010/C 70/02)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

Uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art.16,

Uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

Uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

Uwzględniając wniosek o opinię skierowany do Inspektora w dniu 11 sierpnia 2009 r. na mocy art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾,

WYDAJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WPROWADZENIE – KONTEKST OPINII

Opis wniosków

1. W dniu 24 czerwca 2009 r. Komisja przyjęła pakiet prawodawczy ustanawiający agencję do spraw zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Pakiet składa się z wniosku dotyczącego rozporządzenia

Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przedmiotową agencję oraz z wniosku w sprawie decyzji Rady powierzającej tej agencji zadania dotyczące zarządzania operacyjnego systemami SIS II i VIS w zastosowaniu tytułu VI Traktatu UE ⁽³⁾. Oba wnioski szczegółowo omówiono w komunikacie przyjętym tego samego dnia ⁽⁴⁾. W dniu 11 sierpnia 2009 r. wnioski i komunikat – wraz z oceną skutków regulacji i jej streszczeniem – zostały przekazane Inspektorowi w celu zasięgnięcia jego opinii ⁽⁵⁾.

2. Podstawą prawną proponowanego rozporządzenia jest tytuł IV traktatu WE. Ponieważ wykorzystanie SIS II i VIS do celów współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych opiera się obecnie na tytule VI traktatu o UE, proponowanemu rozporządzeniu towarzyszy wniosek w sprawie decyzji Rady oparty na tytule VI traktatu o UE.
3. Stosowne akty prawne ustanawiające SIS II, VIS i Eurodac stwierdzają, że za zarządzanie operacyjne tymi trzema systemami odpowiada Komisja ⁽⁶⁾. W przypadku SIS II i VIS ma to trwać jedynie przez okres przejściowy, a później zarządzanie ma przejąć organ zarządzający. We wspólnym oświadczeniu z dnia 7 czerwca 2007 r. Parlament Europejski i Rada zwróciły się do Komisji, by przedstawiła – po przeprowadzeniu oceny skutków regulacji i uwzględnieniu w niej rozwiązań alternatywnych – niezbędne wnioski legislacyjne powierzające długoterminowe zarządzanie operacyjne systemem SIS II i VIS określonej agencji ⁽⁷⁾. Efektem tego są obecne wnioski.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Zob. COM(2009) 293 wersja ostateczna oraz COM(2009) 294 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Zob. COM(2009) 292 wersja ostateczna.

⁽⁵⁾ Zob. SEC(2009) 836 wersja ostateczna oraz SEC(2009) 837 wersja ostateczna.

⁽⁶⁾ Zob. art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 o SIS II (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4), art. 26 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 o VIS (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60) oraz art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 (Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 1).

⁽⁷⁾ Zob. wspólne oświadczenie z dnia 7 czerwca 2007 r. załączone do rezolucji legislacyjnej Parlamentu z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie proponowanego rozporządzenia o VIS.

4. Agencja ustanowiona na mocy proponowanego rozporządzenia będzie w rzeczywistości odpowiadać za zarządzanie operacyjne nie tylko systemem SIS II i VIS, lecz także systemem Eurdocac i innymi ewentualnymi systemami wielkoskalowymi. Kwestia „innych wielkoskalowych systemów informatycznych” zostanie omówiona w pkt 28–31 niniejszej opinii. W myśl preambuły proponowanego rozporządzenia powierzenie jednej agencji kierownictwa nad trzema wielkoskalowymi systemami informatycznymi – a ewentualnie także nad innymi – ma służyć wypracowaniu synergii, uzyskaniu korzyści skali, stworzeniu masy krytycznej oraz jak najskuteczniejszemu wykorzystaniu kapitału i zasobów ludzkich⁽⁸⁾.
5. Proponowane rozporządzenie ustanawia agencję regulacyjną posiadającą autonomię prawną, administracyjną i finansową oraz osobowość prawną. Agencja będzie wykonywać zadania powierzone organowi zarządzającemu (lub Komisji) w myśl aktów prawnych ustanawiających SIS II, VIS i Eurodac. Będzie ponadto monitorować badania, a na specjalny wniosek Komisji – wdrażać projekty pilotażowe z zakresu rozwoju wielkoskalowych systemów informatycznych lub zarządzania operacyjnego takimi systemami w ramach stosowania tytułu IV traktatu WE, a może i w szerszych ramach: obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (zob. pkt 28–31).
6. Na strukturę administracyjną i zarządczą agencji będą się składać: zarząd (po jednym przedstawicielu każdego państwa członkowskiego oraz dwaj przedstawiciele Komisji), dyrektor wykonawczy (mianowany przez zarząd) oraz grupy doradcze wspierające zarząd wiedzą fachową związaną z poszczególnymi systemami informatycznymi. Obecnie wniosek przewiduje powołanie trzech grup doradczych: do spraw SIS II, do spraw VIS i do spraw Eurodac.
7. Proponowana decyzja Rady nakłada na agencję zadania, które organowi zarządzającemu powierzają decyzja Rady 2007/533/WSiSW o SIS II oraz decyzja Rady 2008/633/WSiSW o VIS⁽⁹⁾. Proponowana decyzja umożliwia także Europolowi obserwowanie posiedzeń zarządu agencji, na których omawiane są kwestie związane z SIS II i VIS. Europol może także wyznaczyć swojego przedstawiciela do grupy doradczej do spraw SIS II i grupy doradczej do spraw VIS⁽¹⁰⁾. Status obserwatora i możliwość wyznaczania przedstawiciela uzyska także Eurojust, lecz tylko w odniesieniu do SIS II.
8. Inspektor z zadowoleniem przyjmuje wniosek o opinię w przedmiotowej sprawie i zaleca, by informacja o konsultacjach znalazła się w motywach wniosków, tak jak zwykle dzieje się to w przypadku tekstów ustawodawczych, co do których konsultowano się z Inspektorem w myśl rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
9. Z Inspektorem konsultowano się nieformalnie jeszcze przed przyjęciem wniosku. Inspektor z zadowoleniem przyjął te konsultacje, a teraz z satysfakcją odnotowuje, że większość jego uwag została uwzględniona w ostatecznej wersji wniosku.
10. Oczywiście Inspektor dokładnie przygląda się tworzeniu agencji, która ma wziąć odpowiedzialność za właściwe funkcjonowanie i bezpieczeństwo baz danych – takich jak SIS II, VIS i Eurodac – zawierających duże ilości danych osobowych. Jak wyjaśni w niniejszej opinii, nie sprzeciwia się jej powstaniu, o ile ustanawiający(-ce) ją akt(y) ustawodawczy(-cze) dostatecznie ograniczy(-czą) ewentualne zagrożenia mogące mieć znaczny wpływ na prywatność osób fizycznych.
11. Ta kwestia zostanie dokładniej wyjaśniona w części III i IV, jednak wcześniej – w części II – Inspektor chciałby się zająć skutkami, jakie dla obecnych wniosków będzie miało wejście w życie w dniu 1 grudnia 2009 r. traktatu z Lizbony. W części V Inspektor przedstawi uwagi na temat kilku szczegółowych przepisów obu wniosków.

II. SKUTKI TRAKTATU Z LIZBONY

12. Wraz z wejściem w życie traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. kształt prawny Unii Europejskiej znacznie się zmienił. Dotyczy to zwłaszcza obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w którym poszerzono kompetencje UE i zmodyfikowano procedury ustawodawcze. Inspektor przyjrzał się, jak zmiany w traktatach wpływają na przedmiotowe wnioski.
13. Podstawą prawną, o której mówi proponowane rozporządzenie, są: art. 62 ust. 2 lit. a), art. 62 ust. 2 lit. b) pkt ii), art. 63 ust. 1 lit. a), art. 63 ust. 3 lit. b) oraz art. 66 traktatu WE. Treść tych artykułów w dużym stopniu odpowiada treści art. 77 ust. 1 lit. b), art. 77 ust. 2 lit. b), art. 77 ust. 2 lit. a), art. 78 ust. 2 lit. e), art. 79 ust. 2 lit. c) 74 TFUE. Procedura ustawodawcza, której należy przestrzegać, przyjmując środki oparte na tej podstawie, nie zmienia się: zastosowanie miała i mieć będzie współdecyzja, która teraz będzie nosić nazwę „zwykłej procedury ustawodawczej”. Wpływ zmiany w traktatach na podstawę prawną i procedurę ustawodawczą proponowanego rozporządzenia wydaje się więc niewielki.

⁽⁸⁾ Zob. motyw 5 proponowanego rozporządzenia.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63, oraz Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129.

⁽¹⁰⁾ Jeżeli po przyjęciu proponowanej decyzji Rady w sprawie występowania przez organy ścigania państw członkowskich oraz Europol o porównanie z danymi Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego (zob. COM(2009) 344 wersja ostateczna) Europol uzyska dostęp do Eurodac, prawdopodobnie uzyska taki sam status względem Eurodac. Zob. jednak krytyczną opinię Inspektora z dnia 7 października 2009 r. na temat proponowanej decyzji Rady, jest ona dostępna pod adresem: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2009/09-10-07_Access_Eurodac_EN.pdf

14. Artykuły, na których obecnie opiera się proponowana decyzja Rady, to art. 30 ust. 1 lit. a), art. 30 ust. 1 lit. b) oraz art. 34 ust. 2 lit. c) traktatu UE. W nowych traktatach dawny art. 34 traktatu UE uchylono. Artykuł 30 ust. 1 lit. a) zastąpiono art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE, który to artykuł stanowi podstawę do podejmowania – w zwykłej procedurze ustawodawczej – środków związanych z gromadzeniem, przechowywaniem, przetwarzaniem, analizowaniem i wymianą istotnych informacji. Artykuł 30 ust. 1 lit. b) traktatu UE, mówiący o współpracy operacyjnej właściwych organów, zastąpiono art. 87 ust. 3 TFUE przewidującym specjalną procedurę ustawodawczą, w której Rada stanowi jednomyślnie po konsultacjach z Parlamentem Europejskim. Ponieważ wspomniane procedury są ze sobą sprzeczne, podstawą prawną decyzji Rady nie mogą już być razem art. 87 ust. 2 lit. a) i art. 87 ust. 3 TFUE. Należy więc dokonać wyboru.
15. Inspektor jest zdania, że za podstawę proponowanego aktu wystarczy art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE. To najlepszy wybór, ponieważ zwykła procedura ustawodawcza wymaga pełnego zaangażowania Parlamentu Europejskiego i daje wnioskowi legitymację demokratyczną⁽¹¹⁾. Należy tu podkreślić, że wniosek służy utworzeniu agencji odpowiadającej za ochronę danych osobowych, czyli za przestrzeganie prawa podstawowego uznanego w art. 16 TFUE i w art. 8 karty praw podstawowych, która z dniem 1 grudnia 2009 r. stała się wiążąca.
16. Uznanie art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE za jedyną podstawę prawną pozwoliłoby ponadto Komisji połączyć dwa obecne wnioski w jeden akt ustanawiający agencję, czyli w rozporządzenie przyjmowane w zwykłej procedurze ustawodawczej.
17. Inspektor w każdym razie zwraca się do Komisji o jak najszybsze wyjaśnienie tej kwestii.

III. USTANOWIENIE AGENCJI Z PUNKTU WIDZENIA OCHRONY DANYCH

18. Jak wspomniano w pkt 3, Parlament Europejski i Rada zwrócili się do Komisji o przeanalizowanie rozwiązań alternatywnych i przedstawienie wniosków ustawodawczych powierzających długoterminowe zarządzanie operacyjne systemami SIS II i VIS określonej agencji. System Eurodac dodała sama Komisja. W ocenie skutków regulacji Komisja wskazała pięć możliwości operacyjnego zarządzania tymi trzema systemami:
- dalsze przestrzeganie obecnych uzgodnień, czyli zarządzanie przez Komisję, co w przypadku SIS II i VIS obejmuje delegowanie zadań dwóm państwom członkowskim (Austrii i Francji)
  - tak jak powyżej, a dodatkowo delegowanie zarządzania operacyjnego systemem Eurodac na organy państw członkowskich
  - utworzenie nowej agencji regulacyjnej
  - przekazanie zarządzania operacyjnego Fronteksowi
  - przekazanie zarządzania operacyjnego systemem SIS II Europolowi, a pozostawienie Komisji zarządzania systemem VIS i Eurodac.
- Komisja przeanalizowała te możliwości pod czterema względami: operacyjnym, zarządczym, finansowym i prawnym.
19. Dokonując analizy prawnej, Komisja porównała, w jakim stopniu wspomniane rozwiązania pozwalałyby skutecznie chronić podstawowe prawa i wolności, a zwłaszcza dbać o ochronę danych osobowych. Stwierdziła, że pod tym względem najlepsza byłaby możliwość trzecia i czwarta⁽¹²⁾. Jeżeli chodzi o dwie pierwsze, Komisja zaznaczyła, że Inspektor może mieć problemy z nadzorem, o czym wspomniano już podczas tworzenia systemu SIS II. Zwróciła także uwagę na problem odpowiedzialności prawnej wynikający z art. 288 traktatu WE (obecnie: art. 340 TFUE), jeżeli zaskarżone operacje byłyby wykonywane przez personel krajowy.
20. Inspektor zgadza się z Komisją, że dla dobra nadzoru z jego strony najlepszym rozwiązaniem byłoby, gdyby za zarządzanie operacyjne wielkoskalowymi systemami informatycznymi, takimi jak SIS II, VIS i Eurodac, odpowiadał pojedynczy europejski organ. Jego utworzenie rozwiązałoby także sprawę odpowiedzialności prawnej i mającego zastosowanie prawa. Do wszystkich działań takiego organu zastosowanie miałyby rozporządzenie (WE) nr 45/2001.
21. Powstaje jednak pytanie, który lub jakiego rodzaju europejski organ miałby to być. Komisja rozważa utworzenie nowej agencji lub wykorzystanie dwóch istniejących już jednostek: Fronteksu i Europolu. Poważnym argumentem przeciwko powierzeniu zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi Fronteksowi i Europolowi jest to, że wykonując swoje zadania, mają one własny interes w korzystaniu z danych osobowych. Przewidziano już dostęp Europolu do SIS II i VIS, omawiane jest także prawodawstwo pozwalające mu

⁽¹¹⁾ W tzw. wyroku w sprawie ditlenku tytanu Europejski Trybunał Sprawiedliwości szczególnie zwracał uwagę na udział Parlamentu Europejskiego w procesie podejmowania decyzji, zob. wyrok z dnia 11 czerwca 1991 r. *Komisja przeciwko Radzie*, sprawa C-300/89 [Rec.] 1991, s. I-2867, pkt 20.

⁽¹²⁾ Zob. ocena skutków regulacji, s. 32.

- na dostęp do Eurodac⁽¹³⁾. Inspektor jest zdania, że najlepiej byłoby powierzyć połączone zarządzanie operacyjne wielkoskalową bazą danych, taką jak SIS II, VIS i Eurodac, niezależnemu organowi, który nie ma własnych interesów jako użytkownik bazy danych. Zmniejszyłoby to ryzyko nadużyć w stosunku do danych. Przy tej okazji Inspektor chciałby zwrócić uwagę na podstawową zasadę ochrony danych, którą jest zasada celowości, czyli nieużywanie danych osobowych do celów niezgodnych z celem, w którym dane zostały pierwotnie przetworzone⁽¹⁴⁾.
22. Jediną możliwością, której Komisja nie omówiła, jest zarządzanie operacyjne przez nią samą, bez delegowania zadań państwom członkowskim. Ideą bliską tej możliwości jest utworzenie agencji wykonawczej zamiast agencji regulacyjnej. Choć z punktu widzenia ochrony danych nie ma przeciwwskazań, by Komisja sama podjęła te zadania (Komisja nie jest użytkownikiem systemów), to Inspektor za korzystne w praktyce uznaje utworzenie osobnej agencji. Utworzenie agencji regulacyjnej, a nie wykonawczej byłoby dobre także z tego względu, że agencja taka nie powstałaby, a jej zadania nie zostałyby określone jedynie na mocy decyzji Komisji. Agencja w przewidzianym obecnie kształcie zostałaby ustanowiona rozporządzeniem przyjętym w zwykłej procedurze ustawodawczej, a więc podlegałaby decyzji demokratycznej.
23. Inspektor dostrzega zalety utworzenia niezależnej agencji regulacyjnej. Chciałby jednak podkreślić, że taka agencja powinna powstać dopiero wtedy, gdy jasno zdefiniowany zostanie zakres jej działalności i zadań.

IV. DWA GŁÓWNE PROBLEMY ZWIĄZANE Z UTWORZENIEM AGENCJI

24. Podczas obecnej prawodawczej i publicznej debaty nad przedmiotowym wnioskiem wyrażano obawy, czy powstająca agencja nie stanie się swego rodzaju Wielkim Bratem. Obawy te wynikają z ryzyka niezamierzonego rozrostu funkcji (*function creep*) oraz z kwestii interoperacyjności różnych systemów informatycznych. Tym dwóm problemom poświęcona będzie niniejsza część opinii.
25. Zanim jednak Inspektor podejmie te kwestie, chciałby poczynić podstawowe zastrzeżenie: jeżeli temu samemu organowi zarządzającemu powierzy się większą liczbę wielkoskalowych systemów informatycznych, ryzyko popełnienia błędów czy niewłaściwego wykorzystania danych osobowych może wzrosnąć. Całkowita liczba systemów, którymi zarządza jedna i ta sama agencja, powinna zatem ograniczać się do liczby, przy której wciąż można dosta-

tecznie dbać o gwarancje ochrony danych. Innymi słowy, nie należy zakładać, że jednej agencji trzeba powierzyć zarządzanie operacyjne jak największą liczbą wielkoskalowych systemów informatycznych.

IV.1. Niezamierzony rozrost funkcji

26. W przedmiotowym przypadku obawa o niezamierzony rozrost funkcji to obawa, że nowa agencja będzie mogła z własnej inicjatywy – w stopniu, którego na razie nie sposób przewidzieć – tworzyć i łączyć już istniejące i nowe wielkoskalowe systemy informatyczne. Inspektor jest zdania, że zjawiska tego można uniknąć, jeżeli po pierwsze w akcie prawnym ustanawiającym agencję ograniczy się ściśle zdefiniuje zakres jej (ewentualnej) działalności, a po drugie dopilnuje się, by zakres ten rozszerzać w myśl demokratycznej procedury decyzyjnej, którą na ogół jest zwykła procedura ustawodawcza.
27. Jeżeli chodzi o zakres (ewentualnej) działalności agencji, obecny wniosek w art. 1 wspomina o operacyjnym zarządzaniu systemem SIS II, VIS i Eurodac, a także o „rozwijaniu innych wielkoskalowych systemów informatycznych i zarządzaniu nimi w zastosowaniu tytułu IV traktatu WE”. Aby zakres ten zdefiniować, należy odpowiedzieć na trzy pytania, które nasuwa cytowany fragment: czym jest „rozwijanie”, czym jest „wielkoskalowy system informatyczny” oraz co oznacza sformułowanie „w zastosowaniu tytułu IV traktatu WE”? Pytaniami tymi zajmujemy się – w odwrotnej kolejności – w dalszej części opinii.

Co oznacza sformułowanie „w zastosowaniu tytułu IV traktatu WE”?

28. Sformułowanie „w zastosowaniu tytułu IV traktatu WE” ogranicza grupę wielkoskalowych systemów informatycznych, za które miałyby odpowiadać agencja. Inspektor widzi jednak, że sformułowanie to ogranicza ewentualną działalność agencji bardziej, niż wynikałoby to z tytułu proponowanego rozporządzenia, motywu 4 i motywu 10. Różnią się one od art. 1 w tym sensie, że mają szerszy zakres: odwołują się do „przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości”, a nie do ograniczonego obszaru kompetencji określonego w tytule IV traktatu WE (wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób).
29. Rozróżnienie między tytułem IV traktatu WE a szerszym pojęciem przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (które obejmuje także tytuł VI traktatu UE) potwierdzono w art. 6 proponowanego rozporządzenia, który w ust. 1 mówi o możliwości wdrażania przez agencję projektów pilotażowych w zakresie rozwoju wielkoskalowych systemów informatycznych lub

⁽¹³⁾ W drugiej kwestii zob. opinia Inspektora z dnia 7 października 2009 r. przywołana w przypisie 10.

⁽¹⁴⁾ Zob. art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

zarządzania nimi w zastosowaniu tytułu IV traktatu WE, a w ust. 2 – o możliwości wdrażania przez agencje projektów pilotażowych dotyczących innych wielkoskalowych systemów informatycznych w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Ściśle rzecz biorąc, art. 6 ust. 2 jest niezgodny z art. 1 proponowanego rozporządzenia.

30. Sprzeczność między art. 1 a tytułem proponowanego rozporządzenia, motywem 4 i 10 oraz art. 6 ust. 2 należy usunąć. Nawiązując do podstawowego zastrzeżenia poczynionego w pkt 25, Inspektor stwierdza, że na obecnym etapie należałoby faktycznie ograniczyć obszar kompetencji do wielkoskalowych systemów informatycznych używanych w zastosowaniu tytułu IV traktatu WE. Od dnia 1 grudnia 2009 r., kiedy to wszedł w życie traktat z Lizbony, oznaczałoby to ograniczenie kompetencji do obszarów polityki wspomnianych w rozdziale 2 tytułu V TFUE. Po zdobyciu doświadczeń i po pozytywnej ocenie funkcjonowania agencji (zob. art. 27 wniosku oraz uwagi w pkt 49) sformułowanie z art. 1 można by ewentualnie poszerzyć, tak by objęło cały obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, o ile decyzja taka zostałaby podjęta w zwykłej procedurze ustawodawczej.

31. Jeżeli jednak prawodawca opowie się za zakresem wynikającym z tytułu oraz motywów 4 i 10, należy doprecyzować jeszcze jedną kwestię związaną z art. 6 ust. 2. W art. 6 ust. 2, inaczej niż w ust. 1, nie mówi się, że wdrażanie projektów pilotażowych ma służyć rozwojowi wielkoskalowych systemów informatycznych czy operacyjnemu zarządzaniu nimi. Celowe rozróżnienie między oboma ustępami i brak dodatkowego sformułowania w ust. 2 rodzą pytanie, co właściwie Komisja próbowała powiedzieć. Czy oznacza to, że w ramach projektów pilotażowych, o których mowa w ust. 1, należy przeprowadzać ocenę pod kątem ewentualnego rozwijania lub zarządzania operacyjnego przez nową agencję i że w przypadku projektów pilotażowych, o których mowa w ust. 2, ocena taka nie jest przewidziana? Jeżeli faktycznie tak jest, należy to dokładniej wyjaśnić w tekście, ponieważ brak tego stwierdzenia nie wyklucza wdrażania takich systemów przez agencję i zarządzania nimi. Jeżeli Komisja miała na myśli co innego, także należy to wyjaśnić.

Czym jest wielkoskalowy system informatyczny?

32. Pojęcie „wielkoskalowego systemu informatycznego” jest dość wątpliwe. Nie zawsze istnieje zgoda co do tego, który system można określić tym mianem, a którego nie. Interpretacja tego pojęcia ma istotne skutki dla zakresu ewentualnej przyszłej działalności agencji. Wspólną cechą trzech wielkoskalowych systemów informatycznych, o których wyraźnie wspomina wniosek, jest przechowywanie danych w centralnej bazie danych, za którą (obecnie) odpowiada Komisja. Nie jest jasne, czy ewentualna przyszła działalność agencji ma się ograniczać do takich właśnie wielkoskalowych systemów informatycznych, czy też może objąć systemy zdecentralizowane, w przypadku których odpowiedzialność Komisji polega tylko na rozwijaniu i konserwacji wspólnej infrastruktury (np. system z Prüm czy europejski system przekazywania informacji

z rejestrów karnych (ECRIS))⁽¹⁵⁾. Inspektor zachęca prawodawcę, by w celu uniknięcia przyszłych nieporozumień doprecyzował pojęcie wielkoskalowego systemu informatycznego w kontekście tworzenia agencji.

Czym jest „rozwijanie” wielkoskalowych systemów informatycznych?

33. Oprócz zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi agencja będzie także wykonywała zadania określone w art. 5 (Monitorowanie badań) i art. 6 (Projekty pilotażowe). Pierwszy z nich przewiduje monitorowanie stosownych badań i informowanie o nich Komisji. Działania związane z projektami pilotażowymi to ich wdrażanie z myślą o rozwoju wielkoskalowych systemów informatycznych lub operacyjnym zarządzaniu nimi (zob. jednak uwagi w pkt 31). Artykuł 6 określa, jak należy rozumieć słowo „rozwój”. Użycie tego słowa w art. 1 sugeruje, jakoby agencja mogła z własnej inicjatywy podjąć się rozwoju wielkoskalowych systemów informatycznych. Wykluczają to jednak art. 6 ust. 1 i 2. Jasno stwierdzono w nich, że agencja może to zrobić „na wyraźny i precyzyjny wniosek Komisji”. Innymi słowy, inicjatywa w zakresie rozwijania nowych wielkoskalowych systemów informatycznych leży po stronie Komisji. Wszelkie decyzje o faktycznym utworzeniu nowego wielkoskalowego systemu informatycznego powinny oczywiście opierać się na procedurach ustawodawczych przewidzianych w TFUE. Aby dodatkowo zaakcentować tekst art. 6 proponowanego rozporządzenia, prawodawca mógłby dodać na początku art. 6 ust. 1 i 2 słowo „wyłącznie”.

Podsumowanie

34. Jak stwierdzono powyżej, niezamierzonego rozrostu funkcji można uniknąć, jeżeli po pierwsze w akcie prawnym ustanawiającym agencję ograniczy się i ściśle zdefiniuje zakres jej (ewentualnej) działalności, a po drugie dopilnuje się, by zakres ten rozszerzać w demokratycznej procedurze decyzyjnej, którą na ogół jest zwykła procedura ustawodawcza. Obecny tekst zawiera już warunki ograniczające wspomniane ryzyko.

35. Do pewnego stopnia niejasny pozostaje dokładny zakres ewentualnej działalności nowej agencji. Prawodawca powinien przede wszystkim sprecyzować i świadomie postanowić, czy zakres działalności ogranicza się do tytułu V rozdziału 2 TFUE, czy też ewentualnie powinien obejmować wszystkie wielkoskalowe systemy informatyczne powstające w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa

⁽¹⁵⁾ System z Prüm: zob. decyzje Rady 2008/615/WSiSW i 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1 oraz Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12) oraz opinie Inspektora z dnia 4 kwietnia 2007 r. (Dz.U. C 169 z 21.7.2007, s. 2) i z dnia 19 grudnia 2007 r. (Dz.U. C 89 z 10.4.2008, s. 1). ECRIS: zob. decyzja Rady 2009/316/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 33) oraz opinia Inspektora z dnia 16 września 2008 r. (Dz.U. C 42 z 20.2.2009, s. 1).

i sprawiedliwości. Następnie prawodawca powinien doprecyzować pojęcie wielkoskalowego systemu informatycznego w tym kontekście i wyjaśnić, czy pojęcie to odnosi się tylko do systemów przechowujących dane w centralnej bazie danych, za którą odpowiadają Komisja albo agencja. W końcu zaś, choć art. 6 nie pozwala agencji rozwijać nowych systemów informatycznych z własnej inicjatywy, jego tekst można dodatkowo zaakcentować, dodając w ust. 1 i 2 (o ile drugi z nich zostanie zachowany) słowo „wyłącznie”.

IV.2. Interoperacyjność

36. Pojęcie interoperacyjności nie jest jednoznaczne. Takie stanowisko zajął Inspektor w uwagach z dnia 10 marca 2006 r. do komunikatu Komisji w sprawie interoperacyjności europejskich baz danych⁽¹⁶⁾. W przypadku rozpatrywanej nowej agencji interoperacyjność należy rozumieć także jako ryzyko, że powierzenie jednej agencji zarządzania operacyjnego kilkoma wielkoskalowymi systemami informatycznymi oznaczać będzie użycie podobnej technologii we wszystkich systemach, co pozwoli je łatwo stworzyć połączenie między nimi. Zasadniczo Inspektor podziela te obawy. W uwagach z dnia 10 marca 2006 r. stwierdził, że techniczna możliwość połączenia różnych wielkoskalowych systemów informatycznych to silna zachęta do tego, by to robić. Warto przy tej okazji jeszcze raz podkreślić, jak ważne są przepisy o ochronie danych. Inspektor zaznaczył więc, że do interoperacyjności wielkoskalowych systemów informatycznych należy dopuszczać tylko wtedy, gdy w pełni respektowane są zasady ochrony danych, a zwłaszcza wcześniej wspomniana zasada celowości (zob. pkt 21).
37. Ewentualna zachęta do łączenia wielkoskalowych systemów informatycznych, jeżeli umożliwia to stosowana technologia, niekoniecznie wynika z ustanowienia nowej agencji. Nawet gdyby jej nie było, systemy można by tworzyć w sposób podobny, co ewentualnie prowadziłyby do interoperacyjności.
38. Niezależnie od wybranej struktury zarządzania operacyjnego, decyzję o interoperacyjności można podjąć tylko wtedy, gdy jest to zgodne z przepisami o ochronie danych i gdy przestrzega się zwykłej procedury ustawodawczej. Z proponowanego rozporządzenia jasno wynika, że decyzji takiej nie może podjąć agencja (zob. także analiza w pkt 33). Ujmując to dobitniej – co wynika też z komunikatu Komisji z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie agencji europejskich – Komisja nie może delegować na agencję praw do przyjmowania tak ogólnego środka regulacyjnego⁽¹⁷⁾. Dopóki przedmiotowa decyzja nie zostanie podjęta, agencja ma obowiązek zastosować właściwe środki bezpieczeństwa zapobiegające ewentualnemu połączeniu wielkoskalowych systemów informatycznych,

którymi zarządza (co do środków bezpieczeństwa zob. także pkt 46 i 47).

39. O interoperacyjności (planowanej lub dopuszczanej w przyszłości) mógłby mówić kierowany przez Komisję do agencji wniosek o wdrożenie projektu pilotażowego w zakresie rozwoju nowych wielkoskalowych systemów informatycznych, przewidziany w art. 6 proponowanego rozporządzenia. Powstaje pytanie, jaką procedurę będzie stosować Komisja w przypadku takich wniosków. Zawsze jednak wniosek Komisji powinna poprzedzać przynajmniej wstępna ocena tego, czy dany wielkoskalowy system informatyczny jako taki, a zwłaszcza interoperacyjność, będą zgodne z wymogami ochrony danych, a ogólniej – z podstawą prawną ustanawiającą te systemy. Ponadto częścią procedury poprzedzającej wniosek mogłyby być obowiązkowe konsultacje z Parlamentem Europejskim i z Inspektorem. W każdym razie Komisja powinna udostępnić swój wniosek do agencji wszystkim stosownym zainteresowanym stronom, w tym Parlamentowi i Inspektorowi. Inspektor apeluje do prawodawcy, by doprecyzował tę procedurę.

V. UWAGI SZCZEGÓŁOWE

Motyw 16 i art. 25 proponowanego rozporządzenia: wzmianka o rozporządzeniu (WE) nr 45/2001

40. Proponowane rozporządzenie ustanawia niezależną agencję regulacyjną posiadającą osobowość prawną. W motywie 6 tego rozporządzenia stwierdzono, że agencja powstanie, ponieważ organ zarządzający powinien posiadać autonomię prawną, administracyjną i finansową. Jak już wspomniano w pkt 20, utworzenie pojedynczego organu rozstrzyga kwestię odpowiedzialności prawnej i kwestię mającego zastosowanie prawa.
41. W art. 25 proponowanego rozporządzenia potwierdzono, że przetwarzanie informacji przez nową agencję podlega rozporządzeniu (WE) nr 45/2001. W motywie 16 zaznaczono ponadto, że Inspektor ma prawo uzyskać od agencji dostęp do wszystkich informacji niezbędnych w prowadzonych przez niego postępowaniach.
42. Inspektor z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w taki właśnie sposób podkreślono zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 45/2001 do działalności nowej agencji. Wzmianki o rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 brakuje w proponowanej decyzji Rady, choć jest jasne, że agencja będzie związana przepisami tego rozporządzenia także wtedy, gdy baza danych będzie wykorzystywana do prowadzenia działalności w ramach współpracy sądowej i policyjnej w sprawach karnych. Nie ma powodu, by po wejściu w życie traktatu z Lizbony, o ile prawodawca podtrzyma zamiar przyjęcia dwóch aktów prawnych (zob. uwagi w części II), nie wspomnieć o rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 także w motywach lub przepisach decyzji Rady.

⁽¹⁶⁾ Uwagi Inspektora z dnia 10 marca 2006 r. można znaleźć pod adresem: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Comments/2006/06-03-10_Interoperability_EN.pdf

⁽¹⁷⁾ COM(2008) 135 wersja ostateczna, s. 5.

Artykuł 9 ust. 1 lit. o) proponowanego rozporządzenia: inspektor ochrony danych

43. Inspektor z zadowoleniem przyjmuje także fakt, że art. 9 ust. 1 lit. o) proponowanego rozporządzenia wyraźnie mówi o wyznaczeniu inspektora ochrony danych. Chciałby podkreślić, że ważne jest, by inspektora takiego wyznaczyć na wczesnym etapie, uwzględniając stanowisko Inspektora w sprawie inspektorów ochrony danych⁽¹⁸⁾.

Artykuł 9 ust. 1 lit. i) i j) proponowanego rozporządzenia: roczny program prac i roczne sprawozdanie z działalności

44. W myśl rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz aktów prawnych ustanawiających przedmiotowe systemy informatyczne Inspektor sprawuje nadzór nad agencją. Jego uprawnienia, wymienione w art. 47 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, najczęściej przywołuje się wtedy, gdy już dojdzie do naruszenia przepisów o ochronie danych. Inspektor jest zainteresowany regularnym otrzymywaniem informacji o działalności agencji – nie tylko po fakcie, lecz także wcześniej. Wypracował już wraz z Komisją pewną praktykę, która odpowiada jego zapotrzebowaniu na informacje. Inspektor wyraża nadzieję, że ta satysfakcjonująca współpraca będzie kontynuowana także w przypadku nowo ustanowionej agencji. W świetle powyższego Inspektor zaleca prawodawcy, by umieścić go w wykazie adresatów rocznego programu prac i rocznego sprawozdania z działalności, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. i) i j) proponowanego rozporządzenia.

Artykuł 9 ust. 1 lit. r) proponowanego rozporządzenia: kontrole przeprowadzane przez Inspektora

45. W art. 9 ust. 1 lit. r) proponowanego rozporządzenia mowa jest o sprawozdaniu Inspektora sporządzanym po kontroli przeprowadzanej w myśl art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 o SIS II i art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 o VIS. Z obecnego tekstu wynika, jakoby agencja miała pełną dowolność co do działań pokontrolnych, w tym możliwość całkowitego niezastosowania się do zaleceń. Choć agencja może zgłosić uwagi do sprawozdania i będzie mogła swobodnie podejmować decyzje co do realizacji zaleceń Inspektora, całkowite niezastosowanie się do nich nie może wchodzić w grę. Inspektor sugeruje więc, by skreślić ten artykuł lub zastąpić fragment „oraz podejmuje decyzje w sprawie działań pokontrolnych” fragmentem: „oraz decyduje, jak w najwłaściwszy sposób zrealizować zalecenia pokontrolne”.

Artykuł 9 ust. 1 lit. n), art. 14 ust. 6 lit. g) oraz art. 26 proponowanego rozporządzenia: przepisy bezpieczeństwa

46. W proponowanym rozporządzeniu stwierdzono, że dyrektor wykonawczy przedkłada zarządowi do przyjęcia projekt niezbędnych środków bezpieczeństwa, w tym planu bezpieczeństwa (zob. art. 14 ust. 6 lit. g) oraz

art. 9 ust. 1 lit. n)). O bezpieczeństwie wspomina także art. 26, który zawiera przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych i informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności. Wspomina on o decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom⁽¹⁹⁾ z dnia 29 listopada 2001 r., a w ust. 2 – o zasadach bezpieczeństwa dotyczących przetwarzania informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności, przyjętych i stosowanych przez Komisję Europejską. Poza uwagami, które zostaną przedstawione poniżej, Inspektor zaleca, by prawodawca także w ust. 2 odwołał się do konkretnych dokumentów, ponieważ w obecnej formie ustęp ten jest dość niejasny.

47. Inspektor chciałby zaznaczyć, że szczegółowe przepisy bezpieczeństwa są zawarte w aktach prawnych ustanawiających SIS II, VIS i Eurodac. Nie jest jasne, czy przepisy te są całkiem podobne ani czy są w pełni zgodne z przepisami, o których mowa w art. 26. Ponieważ plan bezpieczeństwa powinien skutkować najwyższym poziomem bezpieczeństwa, Inspektor zaleca prawodawcy, by zmienił art. 26 w szerszy przepis, który w sposób bardziej ogólny będzie się odnosił do kwestii bezpieczeństwa i zawierać wzmianki o stosownych przepisach aktów prawnych ustanawiających przedmiotowe trzy wielkoskalowe systemy informatyczne. Wcześniej należy jednak ocenić, w jakim stopniu przepisy, o których mowa, są do siebie podobne i ze sobą zgodne. Należy ponadto powiązać tego rodzaju szerszy przepis z art. 14 ust. 6 lit. g) i art. 9 ust. 1 lit. n), które mówią o opracowywaniu i przyjmowaniu środków bezpieczeństwa i planu bezpieczeństwa.

Artykuł 7 ust. 4 i artykuł 19 proponowanego rozporządzenia: siedziba agencji

48. Inspektor jest świadomy, że decyzja o umiejscowieniu siedziby agencji, przewidziana w art. 7 ust. 4, jest w dużym stopniu decyzją polityczną. Mimo to zaleca, by w świetle art. 19, który jest poświęcony umowie w sprawie siedziby, wyboru dokonać na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak dostępna lokalizacja (najlepiej pojedynczy budynek przeznaczony wyłącznie na agencję) oraz możliwość zapewnienia bezpieczeństwa budynku.

Artykuł 27 proponowanego rozporządzenia: ocena

49. W art. 27 proponowanego rozporządzenia mowa jest o tym, że w okresie trzech lat od daty podjęcia przez agencję obowiązków, a następnie co pięć lat zarząd zleca przeprowadzenie niezależnej zewnętrznej oceny na podstawie zakresu zadań ogłoszonego przez zarząd po konsultacji z Komisją. Aby mieć pewność, że elementem tego zakresu zadań będzie ochrona danych, Inspektor zaleca prawodawcy, by wyraźnie o tym wspomniał w ust. 1. Inspektor ponadto zwraca się do prawodawcy, by w ust. 2 wymienił przykładowe zainteresowane strony, a wśród nich Inspektora. Zaleca prawodawcy także, by wymienił Inspektora wśród instytucji otrzymujących dokumenty, o których mowa w ust. 3.

⁽¹⁸⁾ Stanowisko Inspektora z dnia 28 listopada 2005 r., dostępne pod adresem: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/PositionP/05-11-28_DPO_paper_EN.pdf

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

VI. WNIOSKI I ZALECENIA

50. Inspektor zaznacza przede wszystkim, że nie można oprzeć proponowanej decyzji Rady na dwóch artykułach TFUE, którymi zastąpiono artykuły TUE będące obecnie podstawą wniosku. Inspektor zwraca się do Komisji, by wyjaśniła tę kwestię i zastanowiła się, czy jako podstawy prawnej nie zastosować artykułu dającego jak najwięcej uprawnień Parlamentowi Europejskiemu oraz czy nie połączyć obu wniosków w jedno rozporządzenie.
51. Inspektor przeanalizował różne możliwości związane z operacyjnym zarządzaniem SIS II, VIS i Eurodac, i dostrzega korzyści, które mogą wyniknąć ze stworzenia agencji regulacyjnej do zarządzania operacyjnego niektórymi wielkoskalowymi systemami informatycznymi. Inspektor podkreśla jednak, że agencja taka powinna powstać dopiero wtedy, gdy jasno zdefiniowany zostanie zakres jej działalności i zadań.
52. Inspektor omówił dwa ogólne problemy, jakie pod względem ochrony danych niesie ustanowienie agencji: ryzyko niezamierzonego rozrostu funkcji oraz konsekwencje interoperacyjności systemów.
53. Inspektor jest zdania, że niezamierzonego rozrostu funkcji można uniknąć, jeżeli po pierwsze w akcie prawnym ustanawiającym agencję ograniczy się i ściśle zdefiniuje zakres jej (ewentualnej) działalności, a po drugie dopilnuje się, by zakres ten rozszerzać w demokratycznej procedurze decyzyjnej. Inspektor odnotowuje, że obecne wnioski zawierają już takie warunki, ale pewne niejasności pozostają. Zaleca więc przewodawcy:
- by sprecyzował i świadomie postanowił, czy zakres działalności agencji ogranicza się do tytułu V rozdziału 2 TFUE, czy też ewentualnie powinien obejmować wszystkie wielkoskalowe systemy informatyczne powstające w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
  - by doprecyzował pojęcie wielkoskalowego systemu informatycznego w kontekście utworzenia agencji i wyjaśnił, czy pojęcie to odnosi się tylko do systemów przechowujących dane w centralnej bazie danych, za którą odpowiadają Komisja albo agencja,
  - by dodatkowo zaakcentował tekst art. 6, dodając w ust. 1 i 2 (o ile ust. 2 zostanie zachowany) słowo „wyłącznie”.
54. Ogólnie rzecz biorąc, Inspektor jest zaniepokojony niejasnościami wokół ewentualnej interoperacyjności wielkoskalowych systemów informatycznych. Powstania agencji nie uważa jednak za najgroźniejszy czynnik w tym kontekście. Zauważa, że agencja nie będzie mogła z własnej inicjatywy decydować o interoperacyjności. Inspektor zachęca przewodawcę, by w kontekście proponowanych projektów pilotażowych doprecyzował, jaką procedurą ma się posługiwać Komisja, zanim wystąpi z wnioskiem o projekt pilotażowy. Zdaniem Inspektora na procedurę taką powinna się składać ocena – wymagająca ewentualnie konsultacji z Parlamentem Europejskim i z Inspektorem – tego, jak inicjatywa wynikająca z takiego wniosku może wpłynąć na ochronę danych.
55. Ponadto Inspektor przedstawia kilka szczegółowych zaleceń:
- by umieścić go w wykazie adresatów rocznego programu prac i rocznego sprawozdania z działalności, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. i) i j) proponowanego rozporządzenia,
  - by skreślić art. 9 ust. 1 lit. r) proponowanego rozporządzenia albo zastąpić fragment „oraz podejmuje decyzje w sprawie działań pokontrolnych” fragmentem: „oraz decyduje, jak w najwłaściwszy sposób zrealizować zalecenia pokontrolne”,
  - by zmienić art. 26 proponowanego rozporządzenia w przepis, który w bardziej ogólny sposób będzie poruszał kwestie zasad bezpieczeństwa i zawierał wzmianki o stosownych przepisach aktów prawnych ustanawiających trzy przedmiotowe wielkoskalowe systemy informatyczne, oraz by powiązać tego rodzaju szerszy przepis z art. 14 ust. 6 lit. g) i art. 9 ust. 1 lit. n) proponowanego rozporządzenia,
  - w nawiązaniu do poprzedniego punktu – by zamieścić w art. 26 ust. 2 proponowanego rozporządzenia wzmiankę o konkretnych dokumentach,
  - by wybierając siedzibę agencji, kierować się obiektywnymi i praktycznymi kryteriami,
  - by wymienić go w wykazie instytucji otrzymujących dokumenty, o których mowa w art. 27 ust. 3 proponowanego rozporządzenia.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2009 r.

Peter HUSTINX
Europejski inspektor ochrony danych

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJI EUROPEJSKIEJ

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE

Sprawy, w których Komisja nie zgłasza zastrzeżeń

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 70/03)

Data przyjęcia decyzji	27.1.2010
Numer środka pomocy państwa	N 672/08
Państwo członkowskie	Grecja
Region	Attiki
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Restructuring aid to Kalofolias S.A.
Podstawa prawna	Νόμος 3299/2004, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Ο νόμος έχει ήδη καταχωρηθεί, με βάση τον κανονισμό 1828/2006, ως καθεστώς περιφερειακών ενισχύσεων με στοιχεία XR 86/2007 «Κίνητρα για ιδιωτικές επενδύσεις με σκοπό την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και της περιφερειακής σύγκλισης».
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Restrukturyzacja przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 7,1 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	1.1.2009–31.12.2012
Sektory gospodarki	Środki masowego przekazu, Sektory związane z produkcją, Poczta i telekomunikacja
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών, Γενική Γραμματεία Επενδύσεων και Ανάπτυξης Γενική Διεύθυνση Ιδιωτικών Επενδύσεων Νίκης 5-7 101 80 Αθήνα/Athens ΕΛΛΑΔΑ/GREECE
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	15.12.2009
Numer środka pomocy państwa	N 296/09
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	Biberach
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Staatliche Beihilfe N 296/09 — F2F; FuE-Einzelbeihilfe im Bereich der Luftfahrt zugunsten der Diehl Aircabin GmbH
Podstawa prawna	Haushaltsgesetz des Bundes, Bundeshaushalt 2009: Kapitel 0902; Titel 66292 — 634: Ausgaben zur Absicherung des Ausfallrisikos im Zusammenhang mit Darlehen zur Finanzierung der anteiligen Entwicklungskosten ziviler Luftfahrzeuge; Gesetz über die Kreditanstalt für Wiederaufbau in der Fassung der Bekanntmachung vom 23. Juni 1969 (BGBl. I S. 573), zuletzt geändert durch Artikel 173 der Verordnung vom 31. Oktober 2006 (BGBl. I S. 2407); Bekanntmachung über die Möglichkeit einer anteiligen Finanzierung der Entwicklungskosten von Projekten beteiligter Unternehmen der Ausrüstungsindustrie am Programm A350XWB und an anderen künftigen zivilen Flugzeugprogrammen
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Badania i rozwój
Forma pomocy	Dotacja podlegająca zwrotowi
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 14,69 mln EUR
Intensywność pomocy	25 %
Czas trwania	2009–2013
Sektory gospodarki	Sektory związane z produkcją
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie 10119 Berlin DEUTSCHLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	15.12.2009
Numer środka pomocy państwa	N 297/09
Państwo członkowskie	Niemcy

Region	Biberach
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Staatliche Beihilfe N 297/09 — Airducts; FuE-Einzelbeihilfe im Bereich der Luftfahrt zugunsten der Diehl Aircabin GmbH
Podstawa prawna	Haushaltsgesetz des Bundes, Bundeshaushalt 2009: Kapitel 0902; Titel 66292 — 634: Ausgaben zur Absicherung des Ausfallrisikos im Zusammenhang mit Darlehen zur Finanzierung der anteiligen Entwicklungskosten ziviler Luftfahrzeuge; Gesetz über die Kreditanstalt für Wiederaufbau in der Fassung der Bekanntmachung vom 23. Juni 1969 (BGBl. I S. 573), zuletzt geändert durch Artikel 173 der Verordnung vom 31. Oktober 2006 (BGBl. I S. 2407); Bekanntmachung über die Möglichkeit einer anteiligen Finanzierung der Entwicklungskosten von Projekten beteiligter Unternehmen der Ausrüstungsindustrie am Programm A350XWB und an anderen künftigen zivilen Flugzeugprogrammen
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Badania i rozwój
Forma pomocy	Dotacja podlegająca zwrotowi
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 10,93 mln EUR
Intensywność pomocy	25 %
Czas trwania	2009–2013
Sektory gospodarki	Sektory związane z produkcją
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie 10119 Berlin DEUTSCHLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	22.12.2009
Numer środka pomocy państwa	N 608/09
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	State aid N 608/09 — Germany — Prolongation of Deutscher Filmförderfonds (N 695/06)
Podstawa prawna	Richtlinie des Deutschen Filmförderungsfonds, Bundeshaushaltsgesetz und Bundeshaushaltsordnung

Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Promowanie kultury
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 60 mln EUR
Intensywność pomocy	20 %
Czas trwania	1.1.2010–31.12.2010
Sektory gospodarki	Środki masowego przekazu
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Filmförderungsanstalt, Bundesanstalt des öffentlichen Rechts Große Präsidentenstraße 9 10178 Berlin DEUTSCHLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	2.2.2010
Numer środka pomocy państwa	N 683/09
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Programa Emprendedores en red
Podstawa prawna	Borrador de la Orden Modificada que modifica el ORDEN ITC/2544/2009, de 11 de septiembre 2009 por la que se aprueba la normativa reguladora de los créditos para la puesta en marcha del programa «Emprendedores en red» – BOE, 24.9.2009, núm. 231 Convenio entre la Secretaría de Estado de Telecomunicaciones y para la Sociedad de la Información y Red.es para la puesta en marcha del Programa Emprendedores en red
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Kapitał podwyższonego ryzyka
Forma pomocy	Dostarczenie kapitału podwyższonego ryzyka
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 35 mln EUR Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 35 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	Do 31.12.2010

Sektory gospodarki	Informatyka i działalność pokrewna
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Red.es Plaza Manuel Gomez Moreno s/n 28020 Madrid ESPAÑA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

—————

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5732 – Hewlett-Packard/3COM)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 70/04)

W dniu 12 lutego 2010 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażeniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
  - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32010M5732 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJI EUROPEJSKIEJ

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

18 marca 2010 r.

(2010/C 70/05)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3660	AUD	Dolar australijski	1,4821
JPY	Jen	123,33	CAD	Dolar kanadyjski	1,3801
DKK	Korona duńska	7,4407	HKD	Dolar hong kong	10,6010
GBP	Funt szterling	0,89400	NZD	Dolar nowozelandzki	1,9066
SEK	Korona szwedzka	9,7243	SGD	Dolar singapurski	1,9040
CHF	Frank szwajcarski	1,4474	KRW	Won	1 548,87
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	9,9820
NOK	Korona norweska	7,9990	CNY	Yuan renminbi	9,3245
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,2580
CZK	Korona czeska	25,284	IDR	Rupia indonezyjska	12 483,42
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,5141
HUF	Forint węgierski	261,92	PHP	Peso filipińskie	62,416
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	39,9500
LVL	Łat łotewski	0,7081	THB	Bat tajlandzki	44,108
PLN	Złoty polski	3,8730	BRL	Real	2,4278
RON	Lej rumuński	4,0776	MXN	Peso meksykańskie	17,0286
TRY	Lir turecki	2,0815	INR	Rupia indyjska	62,0920

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

KOMISJI EUROPEJSKIEJ

Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych

(2010/C 70/06)

1. Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r.⁽¹⁾ w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej Komisja Europejska zawiadamia, iż o ile nie zostanie wszczęty przegląd zgodnie z przedstawioną poniżej procedurą, wymienione środki antydumpingowe wygasną w terminie podanym w poniższej tabeli.

2. Procedura

Producenci unijni mogą złożyć pisemny wniosek o dokonanie przeglądu. Wniosek ten musi zawierać dostateczne dowody na to, iż wygaśnięcie środków mogłoby spowodować kontynuację lub ponowne wystąpienie dumpingu i szkody.

Jeżeli Komisja postanowi dokonać przeglądu danych środków, importerzy, eksporterzy, przedstawiciele kraju wywozu oraz producenci unijni będą mieli możliwość rozwinięcia, odrzucenia lub zgłoszenia uwag do kwestii zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu.

3. Termin

Producenci unijni mogą przedłożyć pisemny wniosek o dokonanie przeglądu na podstawie określonej powyżej procedury, tak by dotarł on na adres: European Commission, Directorate-General for Trade (Unit H-1), N-105 4/92, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË⁽²⁾ w dowolnym terminie od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia, lecz nie później niż trzy miesiące przed datą podaną w poniższej tabeli.

4. Niniejsze zawiadomienie zostaje opublikowane zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

Produkt	Kraj(-e) pochodzenia lub wywozu	Środki	Oдноśny akt prawny	Data wygaśnięcia
Rowery i niektóre części rowerowe	Chińska Republika Ludowa i Wietnam	Cło antydumpingowe	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1524/2000 (Dz.U. L 175 z 14.7.2000, s. 39) ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1095/2005 (Dz.U. L 183 z 14.7.2005, s. 1) i rozszerzone na części rowerowe rozporządzeniem Rady (WE) nr 71/97 (Dz.U. L 16 z 18.1.1997, s. 55)	15.7.2010

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Faks +32 22956505.

Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antidumpingowych

(2010/C 70/07)

1. Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r.⁽¹⁾ w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej Komisja Europejska zawiadamia, iż o ile nie zostanie wszczęty przegląd zgodnie z przedstawioną poniżej procedurą, wymienione środki antidumpingowe wygasną w terminie podanym w poniższej tabeli.

2. Procedura

Producenci unijni mogą złożyć pisemny wniosek o dokonanie przeglądu. Wniosek ten musi zawierać dostateczne dowody na to, iż wygaśnięcie środków mogłoby spowodować kontynuację lub ponowne wystąpienie dumpingu i szkody.

Jeżeli Komisja postanowi dokonać przeglądu danych środków, importerzy, eksporterzy, przedstawiciele kraju wywozu oraz producenci unijni będą mieli możliwość rozwinięcia, odrzucenia lub zgłoszenia uwag do kwestii zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu.

3. Termin

Producenci unijni mogą przedłożyć pisemny wniosek o dokonanie przeglądu na podstawie określonej powyżej procedury, tak by dotarł on na adres: European Commission, Directorate-General for Trade (Unit H-1), N-105 4/92, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË⁽²⁾ w dowolnym terminie od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia, lecz nie później niż trzy miesiące przed datą podaną w poniższej tabeli.

4. Niniejsze zawiadomienie zostaje opublikowane zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

Produkt	Kraj(-e) pochodzenia lub wywozu	Środki	Odnosny akt prawny	Data wygaśnięcia
Ręczne wózki paletowe oraz ich zasadnicze części	Chińska Republika Ludowa Tajlandia	Cło antidumpingowe	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1174/2005 (Dz.U. L 189 z 21.7.2005, s. 1) oraz rozszerzone na przywóz wysyłany z Tajlandii rozporządzeniem Rady (WE) nr 499/2009 (Dz.U. L 151 z 16.6.2009, s. 1)	22.7.2010

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Faks +32 22956505.

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJI EUROPEJSKIEJ

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.5835 – Cucina/Brakes/Menigo)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 70/08)

1. W dniu 12 marca 2010 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Brakes Group (Zjednoczone Królestwo) (kontrolowane przez przedsiębiorstwo Bain Capital Investors) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Menigo Food Services AB (Szwecja) w drodze zakupu akcji/udziałów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku przedsiębiorstwa Bain Capital Investors: inwestycje na niepublicznym rynku kapitałowym, działalność na całym świecie,
  - w przypadku przedsiębiorstwa Brakes Group: dystrybucja produktów żywnościowych dla gastronomii w Zjednoczonym Królestwie, Irlandii i Francji,
  - w przypadku przedsiębiorstwa Menigo Foodservice AB: dystrybucja produktów żywnościowych dla gastronomii w Szwecji i Danii.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5835 – Cucina/Brakes/Menigo, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

INNE AKTY

KOMISJI EUROPEJSKIEJ

Publikacja wniosku w sprawie zmian zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2010/C 70/09)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku w sprawie zmian zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

WNIOSEK W SPRAWIE ZMIAN

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

Wniosek w sprawie zmian zgodnie z art. 9

„AGNELLO DI SARDEGNA”

NR WE: IT-PGI-0105-0097-08.04.2008

ChOG (X) ChNP ( )

1. Nagłówek w specyfikacji produktu, którego dotyczy zmiana:

- Nazwa produktu
- Opis produktu
- Obszar geograficzny
- Dowód pochodzenia
- Metoda produkcji
- Związek z obszarem geograficznym
- Etykietowanie
- Wymogi krajowe
- Inne – Nowe dane dotyczące organu kontrolnego

2. Rodzaj zmian:

- Zmiana jednolitego dokumentu lub streszczenia specyfikacji
- Zmiana specyfikacji zarejestrowanej ChNP lub zarejestrowanego ChOG, w odniesieniu do których nie opublikowano ani jednolitego dokumentu ani streszczenia specyfikacji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

- Zmiana specyfikacji niewymagająca zmian w opublikowanym jednolitym dokumencie (art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)
- Tymczasowa zmiana specyfikacji wynikająca z wprowadzenia obowiązkowych środków sanitarnych lub fitosanitarnych przez władze publiczne (art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

3. Zmiana (zmiany):

3.1. Opis produktu:

- Z art. 4 obowiązującej specyfikacji usunięto obecną tabelę cech chemiczno-fizycznych mięsa „Agnello di Sardegna” i określono trzy znaczące parametry. Jak wynika z analizy Uniwersytetu w Sassari, informacje zawarte w obecnej tabeli odnoszą się również do innych rodzajów mięs (np. wieprzowiny i wołowiny), dlatego też nie są specyficzne dla produktu objętego ChOG „Agnello di Sardegna”, natomiast parametry określone w nowej wersji podkreślają specyficzne cechy „Agnello di Sardegna”. Wprowadzenie niniejszej zmiany ma na celu umożliwienie sprawdzenia parametrów jakościowych mięs poprzez pomiar wartości pH oraz uniknięcie zbędnych badań produktu pod kątem cech w rzeczywistości go niecharakteryzujących, pozostawiając dwa parametry znaczące dla jakości produktu, tj. białka i tłuszcze.

3.2. Metoda produkcji:

- W art. 3 obowiązującej specyfikacji, dotyczącym pomieszczeń inwentarskich, w pkt 2 zastąpiono określenie „są” terminem „mogą być”, aby uściślić, że nie jest konieczne, by jagnięta były trzymane w oborach w okresie zimowym w porze nocnej. Na Sardynii bowiem nierzadko zima jest łagodna, wówczas nocne schronienie nie jest konieczne.
- W art. 3 pkt 5 zmieniono część dotyczącą systemu identyfikowania pogłowa owiec, ustanawiając, oprócz ręcznego systemu już przewidzianego w obowiązującej specyfikacji, również systemy optyczne lub elektroniczne, aby dostosować przepisy do zmian w przepisach wspólnotowych i krajowych dotyczących identyfikowania pogłowa. Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r., wdrożone przez Włochy w 2005 r., zawiera bardziej szczegółowe i rygorystyczne przepisy dotyczące identyfikacji i rejestrowania zwierząt z gatunku owiec i kóz, zmieniając dyrektywę 92/102/EWG.
- W art. 3 lit. a) wprowadzono w przypadku „Agnello di Sardegna” „mlecznego” minimalną wagę (5 kg), co nie było przewidziane w obowiązującej specyfikacji, która określała tylko wagę maksymalną. Wprowadzenie minimalnej wagi jest konieczne, aby uniknąć uboju sztuk zbyt młodych i niecałkowicie rozwiniętych, których mięso nie ma cech przewidzianych w specyfikacji. Minimalna waga 5 kg gwarantuje, że jagnięta osiągnęły określony wiek (około 30 dni), a więc ich rozwój fizyczny gwarantuje, że otrzymane mięso ma wymagane cechy umięśnienia, tłuszczu i barwy do produkcji „Agnello di Sardegna” ChOG.
- W tym samym art. 3 dla wszystkich rodzajów jagniąt, tj. „mlecznych”, „lekkich” i „rzeźnych” określono wagę tuszy „zimnej, bez skóry, z głową i podrobami”, co nie było określone w obowiązującej specyfikacji produkcji.
- Również w art. 3 usunięto określenia „hodowane w czystości rasy/uzyskane z czystej rasy” użyte w pkt 1 lit. a), b) i c). Obecna interpretacja tej definicji jest zgodna z ustawą nr 280 z dnia 3 sierpnia 1999 r., która definiuje reproduktora czystej rasy gatunku owiec jako „osobnika wpisanego do księgi genealogicznej lub spełniającego warunki umożliwiające taki wpis, którego przodkowie pierwszego i drugiego stopnia są wpisani do księgi genealogicznej tej samej rasy”. Nie jest to wykonalne, ponieważ stoi w sprzeczności z sardyńskim systemem produkcji: populacja owiec w Sardynii, która liczy ponad trzy miliony sztuk, składa się wyłącznie z osobników należących do rasy sardyńskiej. W Sardynii jednak, jak i w pozostałej części Włoch, wpis do księgi genealogicznej ras owiec jest ograniczony do bardzo niewielkiego odsetka sztuk (od 3 do 5 % w przypadku najważniejszych ras), ponieważ księga genealogiczna ma na celu poprawę genetyczną rasy, a więc zwykle rejestrowane są w niej sztuki przeznaczone do reprodukcji, a nie sztuki przeznaczone do uboju, jak jest to w przypadku owcy rasy sardyńskiej.

- Wreszcie w art. 3 lit. b) i c), w którym jest mowa o żywieniu owiec, dodano słowa „mleko matki uzupełniane”, aby podkreślić znaczenie mleka matki w żywieniu jagnięcia. Z brzmienia obecnie obowiązującej specyfikacji może wynikać, że jagnię „lekkie” (7–10 kg) i jagnię „rzeźne” (10–13 kg) nie żywi się mlekiem matki, ale wyłącznie pokarmem naturalnym świeżym lub suszonym. Jest natomiast oczywiste, że jagnię żywi się przede wszystkim mlekiem matki w pierwszym okresie (30–35 dnia), a w drugim okresie jego pożywienie uzupełniane jest pokarmem naturalnym oraz świeżymi lub suszonymi paszami i zbożami, najpierw od czasu do czasu i stopniowo w coraz większym zakresie. Dlatego też, dodając słowa „mleko matki uzupełniane”, chciano doprecyzować tę koncepcję, by uniknąć odmiennej interpretacji.

3.3. Etykietowanie:

- W art. 6 dodano przede wszystkim uściślenie dotyczące porcjowania określonego w pkt 3 lit. a) i b), dodając słowa „w całości lub porcjowane”.
- Również w art. 6 dodano dwa nowe rodzaje porcjowania: „łopatka, udziec, antrykot” i „pakowanie mieszane”, które stanowią najczęściej spotykane rodzaje porcjowania w tradycji sardyńskiej, dlatego też dodaje się je do porcjowania przemysłowego już określonego w obecnie obowiązującej specyfikacji. Niektóre rodzaje porcjowania (jak łopatka/udziec/antrykot) są bardzo typowe dla jagnięciny, która przez konsumentów określana jest przez antonomazję jako „małe jagnię”, zdecydowanie różniące się od jagniąt rzeźnych o znacznie większej wadze, jakie spotyka się w większości na innych rynkach.
- W art. 8 wprowadza się szczegółowy opis logo oraz samo logo, które wcześniej było zawarte w załączniku.

W związku z prowadzeniem logo zastępuje się w art. 8 pkt. 3 słowo „ewentualne” rodzajnikiem określonym „il”.

3.4. Dowód pochodzenia:

- Ponieważ specyfikacja nie zawiera informacji o dowodzie pochodzenia, uznano za wskazane dodanie jej do obecnie obowiązującej specyfikacji w art. 9 i wprowadzono punkt „dowód pochodzenia”.
- Zaktualizowano odwołania do przepisów prawa, zmieniając art. 7 dotyczący „Kontroli”, przez wprowadzenie odwołania do rozporządzenia (WE) nr 510/2006.

Podobna aktualizacja została wprowadzona w art. 4 pkt 1.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„AGNELLO DI SARDEGNA”

NR WE: IT-PGI-0105-0097-08.04.2008

ChOG (X) ChNP ( )

1. Nazwa:

„Agnello di Sardegna”

2. Państwo członkowskie lub kraj trzeci:

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:

3.1. Rodzaj produktu (zgodnie z załącznikiem III):

Klasa 1.1. Mięso świeże (i podroby)

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:

W momencie wprowadzenia do obrotu „Agnello di Sardegna” ChOG posiada następujące cechy wyglądu: mięso białe, o delikatnej, zbitej ale miękkiej strukturze, lekko przetykane tłuszczem; masa mięśniowa nieprzerośnięta, zachowana właściwa równowaga między kością a umięśnieniem.

Badanie organoleptyczne musi wykazać takie cechy, jak delikatność, soczystość, delikatny aromat i obecność specyficznych zapachów typowych dla młodego i świeżego mięsa.

Musi ponadto mieć następujące cechy chemiczno-fizyczne:

pH nie mniej niż 6

Białko (w produkcie podstawowym) od 13 do 20 %

Ekstrakt eterowy (w produkcie podstawowym) nie więcej niż 3 %

Mięso „Agnello di Sardegna” ChOG to mięso jagniąt urodzonych i hodowanych w Sardynii, pochodzących od owiec rasy sardyńskiej lub krzyżówek w pierwszym pokoleniu ras mięsnych „Ile De France” i „Berrichon Du Cher” lub innych specjalnych i przebadanych ras mięsnych.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):

—

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):

Jagnięta muszą żywić się tylko mlekiem matki (karmienie naturalne) w przypadku typu „mlecznego” (5–7 kg) i uzupełnianym pokarmem naturalnym (paszą i zbożami) świeżym lub suszonym oraz naturalnymi gatunkami roślin występującymi na Sardynii w przypadku typu „lekkiego” (7–10 kg) i typu „rzeźnego” (10–13 kg).

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:

Chronione oznaczenie geograficzne „Agnello di Sardegna” jest zastrzeżone wyłącznie dla jagniąt urodzonych, hodowanych i poddanych ubojowi w Sardynii.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:

Czynności związane z przygotowaniem i pakowaniem porcji „Agnello di Sardegna” muszą odbywać się na terenie regionu.

W celu sprzedaży całych tusz jagnięcych, z zasady na terenie obszaru produkcji, nie przewiduje się szczególnego pakowania, tusze mogą być sprzedawane w całości, z zachowaniem obowiązujących przepisów higieniczno-sanitarnych i przy użyciu odpowiednich chłodniczych środków transportu.

ChOG „Agnello di Sardegna” może być wprowadzone do sprzedaży w całości lub porcjowane wg następujących porcji:

a) „Agnello di Sardegna” typ „mleczny” (5–7 kg):

- 1) w całości;
- 2) półtusza: uzyskana przez rozcięcie strzałkowe tuszy na symetryczne części;
- 3) ćwierćtusza przednia i tylna (w całości lub porcjowana);
- 4) głowa i podroby;
- 5) łopatka, udziec, antrykot (części anatomiczne w całości lub porcjowane);
- 6) pakowanie mieszane (porcje wykrojone z wcześniej opisanych części anatomicznych).

b) „Agnello di Sardegna” typ „lekki” (7–10 kg) i „Agnello di Sardegna” typ „rzeźny” (10–13 kg):

- 1) w całości;
- 2) półtusza: uzyskana przez rozcięcie strzałkowe tuszy na symetryczne części;

- 3) ćwierćtusza przednia i tylnia (w całości lub porcjowana);
- 4) głowa i podroby;
- 5) łata: obejmuje dwa udźce w całości wraz z combrem (prawym i lewym);
- 6) comber górny: składa się z górnej części grzbietowej, obejmującej dwa ostatnie żebra i ściany brzuszne;
- 7) antrykot: obejmuje górną część grzbietową – przednią;
- 8) biodrówka: obejmuje dwie połowy połędwicy;
- 9) górka: obejmuje łopatki, dolne żebra, karkówkę i górne żebra części przedniej;
- 10) plecówka: obejmuje dwie łopatki połączone z karkówką;
- 11) udziec: obejmuje nogę, udo, partie biodrowo-krzyżowe i część tylnią lędźwi;
- 12) udziec krótki: obejmuje partie biodrowo-krzyżowe kończyn tylnich i część tylnią lędźwi.

Inne porcje:

- 13) comber: obejmuje część biodrowo-krzyżową z ostatnim kręgiem lędźwiowym lub bez niego;
- 14) filet: obejmuje część lędźwiową;
- 15) antrykot zakryty: górna część grzbietu obejmująca pierwsze i drugie żebra;
- 16) antrykot odkryty: część przednia obejmująca 5 pierwszych kręgów grzbietowych;
- 17) łopatka: w całości;
- 18) karkówka: obejmuje partie szyjne;
- 19) żeberka górne: obejmuje dolną część klatki piersiowej;
- 20) łopatka, udziec, antrykot (części anatomiczne w całości lub porcjowane);
- 21) pakowanie mieszane (porcje wykrojone z wcześniej opisanych części anatomicznych).

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania

Produkt objęty ChOG „Agnello di Sardegna” musi być wprowadzony do sprzedaży w całości lub porcjowany, a na opakowaniach całych lub porcjowanych tusz oznaczonych jako ChOG lub na etykietach na nich naniesionych należy umieścić wyraźną i nieusuwalną czcionką informacje przewidziane w odpowiednich przepisach prawa.

W szczególności na opakowaniach wykonanych próżniowo lub w inny dopuszczony przepisami prawa sposób należy umieścić:

- a) nazwę „Agnello di Sardegna” ChOG oraz logo;
- b) rodzaj mięsa;

c) określenie porcji.

Logo ChOG przedstawia stylizowany rysunek głowy i nogi jagnięcia. Zewnętrzny kontur rysunku ma kształt Sardynii. Styl czcionki zastosowanej do wykonania logotypu „Agnello di Sardegna” to Block.

Obramowanie znaku i rysunku jagnięcia wykonane jest w kolorze Pantone 350 (zielony 63 %, żółty 90 %, czarny 63 %); tło znaku wykonane jest w kolorze Pantone 5763 (zielony 14 %, żółty 54 %, czarny 50 %).

Zabrania się dodawania do chronionego oznaczenia geograficznego jakichkolwiek określeń wyraźnie nieprzewidzianych, w tym przymiotników: *fine, scelto, selezionato, superiore, genuino* (delikatny, wyborny, wyselekcjonowany, ekstra, oryginalny).

Dopuszczalne jest jednak stosowanie dodatkowych zgodnych z prawdą nazw geograficznych, takich jak nazwy historyczno-geograficzne, nazwy gmin, posiadłości, gospodarstw rolnych i przedsiębiorstw, mających związek z hodowlą, ubojem i pakowaniem produktu, pod warunkiem, że nie mają one charakteru reklamującego i nie wprowadzają konsumenta w błąd. Te ewentualne informacje muszą być umieszczone na etykiecie, a ich wymiary muszą wynosić jedną trzecią wielkości czcionki, którą napisane jest ChOG.

4. Zwiąże określenie obszaru geograficznego:

Obszar, na którym może odbywać się hodowla „Agnello di Sardegna”, obejmuje cały region Sardynii.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Region Sardynia obejmuje wyspę, na której w większości panuje klimat śródziemnomorski, charakteryzujący się łagodną i dość deszczową zimą oraz suchym i gorącym latem.

Oddziaływanie morza jest widoczne niemal wszędzie na wyspie, a średnie temperatury, łagodzone wpływem morza, są umiarkowane: średnia roczna temperatura wynosi od 14 °C do 18 °C. Opady występują głównie od listopada do grudnia, natomiast niemal nie występują w lipcu i sierpniu; w pozostałych okresach roku ich rozkład jest dość regularny. Łączny poziom opadów nie jest niski (średnie wartości to 500–800 mm/rok).

Jednym z ważnych elementów klimatu Sardynii jest z pewnością wiatr: jest bardziej nasilony zimą, ale sporadycznie również w innych porach roku wieje silny „maestrale”, zimny wiatr wiejący z północnego-zachodu. Pod koniec jesieni przeważają wiatry umiarkowane i wilgotne, napływające z Atlantyku, a na początku wiosny wieją wiatry ciepłe i suche, napływające z Afryki, tj. z południa.

Sardynia, również ze względu na małą gęstość zaludnienia i swój wyspiarski charakter, który sprzyjał odizolowaniu się od tego, co ją otacza, zachowała po dziś dzień nienaruszone liczne pierwotne aspekty naturalne, z których wiele jest wyjątkowych: często krajobraz jest dziki, surowy i pozbawiony wpływu człowieka; w niektórych miejscach charakteryzuje go piękno i sugestywność rzadko spotykane w obszarze śródziemnomorskim. Dlatego też w sardyńskiej florze zachowały się w większości nienaruszone niektóre bardzo stare gatunki roślin, które na innych obszarach uległy przekształceniom lub zanikły. Większa część powierzchni wyspy, gdzie dziki, wędrowny wypas owiec zawsze stanowił główne tradycyjne zajęcie, pokryta jest pastwiskami, na które składają się zarówno stopy trawiaste, jak i formacje krzewiaste. Najbogatszą, najlepiej rozwiniętą i żywotną roślinnością jest z pewnością makia śródziemnomorska, która jest charakterystyczna dla krajobrazu Sardynii od wysokości około 800 m n.p.m. i tworzy często malownicze lasy porastające nagie urwiska nabrzeżne. Makia stanowi typową wieczną zieloną roślinność, która obejmuje również krzewy wysokie – w tym przypadku mówi się o tzw. „makii wysokiej”, gdzie krzewy osiągają wysokość do 4–5 m, gdy rosną na glebach głębokich i o większej wilgotności – wśród nich występują głównie dzikie drzewa oliwne, pistacje, chleb świętojański, mirty, wawrzyny, jałowce, czystki; nierzadko brzegi rzek gęsto porośnięte są oleandrami. Występuje również makia uboga, zwana potocznie *garriga*, w której występują krzewy o wysokości około 50 cm, a wśród nich szaflwia, rozmaryn, wrzos, tymianek, żarnowiec itd.; interesujące są też formacje palm karłowatych.

5.2. Specyfika produktu:

„Agnello di Sardegna” ChOG charakteryzuje się przede wszystkim niewielkimi rozmiarami: jest to wyraźna różnica między mięsem, z którego powstaje „Agnello di Sardegna” ChOG, a baraniną pochodzącą ze zwierząt o większej wadze i zróżnicowanych cechach, często charakteryzującą się wyraźnym smakiem, niezbyt cenionym przez konsumenta. W porównaniu z tymi produktami „Agnello di Sardegna” ChOG wyróżnia się zawsze przyjemnym smakiem, wynikającym z niewielkiej ilości obecnych w tkance tłuszczowej kwasów nasyconych na korzyść kwasów nienasyconych (co wynika z odżywiania się mlekiem na naturalnych pastwiskach), które są łatwiej strawne i smaczniejsze.

Tłuszcz obecny w tuszach jest naturalnym uzupełnieniem części mięsnej, a większa jego część usuwana jest podczas gotowania, dzięki czemu mięso pozostaje odpowiednio tłuste i smaczne, ale przede wszystkim miękkie i soczyste. „Agnello di Sardegna” ChOG wyróżnia się mięsem miękkim i białym, intensywnym zapachem oraz wyjątkową strawnością i chudością mięsa.

„Agnello di Sardegna” ChOG jest idealnym pożywieniem, nie tylko ze względu na smak, ale również ze względu na wartości odżywcze, ponieważ jest bogate w szlachetne białka. Cechy te sprawiają, że mięso jest szczególnie wskazane dla osób, które potrzebują lekkostrawnej diety o dużej wartości energetycznej.

„Agnello di Sardegna” ChOG jest biologicznie zdrowe, całkowicie pozbawione chemicznych lub biotycznych substancji zanieczyszczających. Mięso to, ze względu na młody wiek zwierząt, nie jest produktem z wymuszonego karmienia, nie podlega stresowi środowiskowemu ani ulepszaniu hormonalnemu, ponieważ zwierzęta są hodowane „na wolnym powietrzu” w całkowicie naturalnym środowisku.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący pomiędzy charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG):

Cechy „Agnello di Sardegna” odzwierciedlają w pełni związek z obszarem pochodzenia.

Zdecydowany i naturalny smak jest typowy dla hodowli, w której jagnięta odżywiają się mlekiem matki i naturalnym pożywieniem, w pełni swobodnie. „Agnello di Sardegna” jest hodowane zgodnie z ekstensywną metodą hodowli o swobodnej stabulacji, a więc w całkowicie naturalnym środowisku, charakteryzującym się rozległymi przestrzeniami od zawsze silnie nasłonecznionymi, wystawionymi na działanie wiatrów i klimatu Sardynii.

Hodowla „na wolnym powietrzu” powoduje, że źródło pożywienia „Agnello di Sardegna” jest praktycznie jedno: w przypadku typu „mlecznego” jagnięta odżywiają się tylko mlekiem matki, a gdy rosną, naturalnie naśladując matkę na pastwisku, ich dieta uzupełniana jest naturalnym pożywieniem, użytkami zielonymi, naturalnymi dzikimi roślinami i ziołami, charakterystycznymi dla habitatu wyspy. Owce sardyńskie dostosowały z biegiem czasu swój cykl biologiczny i reprodukcyjny do warunków środowiskowych, w których żyją; dlatego też młode rodzą się przede wszystkim późną jesienią wraz z nadejściem pierwszych deszczy i wynikającego stąd odżywania się roślinami. Z tych powodów ich mięso jest szczególnie cenione ze względów organoleptycznych. Poza tym odżywianie mlekiem matki nie tylko wpływa na ilość tłuszczu, ale wpływa też na jego jakość. Tłuszcz wchłonięty podczas karmienia mlekiem wpływa na skład tkanki tłuszczowej przez cały okres wzrostu.

Ponadto hodowla „na wolnym powietrzu” gwarantuje zdrowie i odpowiedni ruch szczególnie w środowisku naturalnym Sardynii, charakteryzującym się dużymi otwartymi przestrzeniami, nieobecnością zakładów przemysłowych, które mogłyby mieć na nie wpływ, i niewielką gęstością zaludnienia. Cały obszar Sardynii ma jedną wspólną cechę, która sprawia, że jest wyjątkowo jednorodny: nagi krajobraz – ze względu na brak drzew uprawnych – który stale przypomina o przeważającej roli pasterstwa. To wrażenie nie jest błędne: Sardynia jest wyspą pasterzy; gospodarka pasterska jest zdecydowanie najważniejsza na wyspie. Na naszej wyspie żyje bowiem 40 % całego pogłowia baraniny hodowanego we Włoszech; w 16 410 gospodarstwach rozsianych na całym obszarze wyspy hoduje się 3 294 044 sztuki owiec.

Sardynia po dziś dzień jest wyspą pasterzy i z tego była znana przez wieki. Historia pasterstwa sardyńskiego sięga czasów sprzed okresu, w którym powstawały *nuraghi*: w *nuraghach* znaleziono pozostałości pierwszych narzędzi służących do przetwórstwa mleka. Liczne są też dokumenty pochodzące z okresu rzymskiego. Rasa owiec „Sarda” przez wieki zakorzeniła się na terytorium Sardynii dzięki stopniowemu przystosowywaniu się do panujących warunków; jest to owoc wieloletnich doświadczeń hodowców, ale też przede wszystkim wynik długiego procesu dostosowywania się ludzi i terenu oraz ludzi, terenu i ras zwierząt.

Dzisiaj, podobnie jak wieki temu, dbałość i troskliwość pasterzy jest ciągle taka sama. To w ten sposób, przez powtarzanie tradycyjnych czynności, czystość i smak „Agnello di Sardegna” pozostają doskonale niezmiennie i niepowtarzalne.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

Właściwe władze administracyjne wszczęły krajową procedurę sprzeciwu, publikując wniosek w sprawie zmian chronionego oznaczenia geograficznego „Agnello di Sardegna” w *Dzienniku Urzędowym Republiki Włoskiej* nr 2 z dnia 3 stycznia 2008 r.

Skonsolidowany tekst specyfikacji produkcji można znaleźć na stronie internetowej za pośrednictwem poniższego linku:

http://www.politicheagricole.it/DocumentiPubblicazioni/Search_Documenti_Elenco.htm?txtTipoDocumento=Disciplinare%20in%20esame%20UE&txtDocArgomento=Prodotti%20di%20Qualit%E0>Prodotti%20Dop,%20Igp%20e%20Stg

lub

wchodząc na stronę internetową Ministerstwa (<http://www.politicheagricole.it>), otwierając zakładkę „Prodotti di Qualità” (po lewej stronie ekranu) a następnie zakładkę „Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE [regolamento CE n. 510/2006]”.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do pomocy państwa – Republika Łotewska – Pomoc państwa C 39/09 (ex N 385/09) – Finansowanie ze środków publicznych infrastruktury w porcie Ventspils – Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 62 z dnia 13 marca 2010 r.)

(2010/C 70/10)

Strona 7, akapit 3, adres:

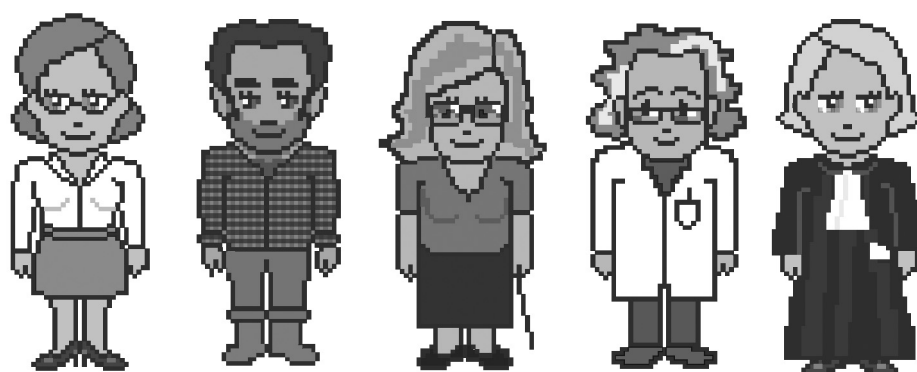
zamiast: „European Commission
Directorate-General for Transport and Energy
Directorate A
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22964104”.

powinno być: „European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22961242”.

EU Book shop

Publikacje UE – wszystko, czego szukasz!

bookshop.europa.eu

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisji Europejskiej

2010/C 70/08	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5835 – Cucina/Brakes/Menigo) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	30
--------------	--	----

INNE AKTY

Komisji Europejskiej

2010/C 70/09	Publikacja wniosku w sprawie zmian zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	31
--------------	--	----

Sprostowania

2010/C 70/10	Sprostowanie do pomocy państwa – Republika Łotewska – Pomoc państwa C 39/09 (ex N 385/09) – Finansowanie ze środków publicznych infrastruktury w porcie Ventspils – Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE (Dz.U. C 62 z 13.3.2010)	39
--------------	--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

